ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

---------===000===---------

ສະພາແຫ່ງຊາດ ເລກທີ 02 /ສພຊ

ນະຄອນຫລວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 26 ທັນວາ 2006

ກົດໝາຍ

ວ່າດ້ວຍງົບປະມານແຫ່ງລັດ

(ສະບັບປັບປຸງ)

ພາກທີ I

ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1. ຈຸດປະສົງ

ກົດໝາຍວ່າດ້ວຍງົບປະມານແຫ່ງລັດ ກຳນົດ ຫລັກການ, ລະບຽບການ, ມາດຕະການ ກ່ຽວກັບການສ້າງແຜນ, ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ, ການສະຫຼຸບ ແລະການກວດສອບ ງົບປະມານແຫ່ງລັດ ເພື່ອຄຸ້ມຄອງການເກັບລາຍຮັບເຂົ້າງົບປະມານ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງ, ຄົບຖ້ວນ, ປະຕິບັດລາຍຈ່າຍງົບປະມານ ໃຫ້ໂປ່ງໃສ, ປະຢັດມັດທະຍັດ, ມີປະສິດທິຜົນ, ເປັນເອກະພາບໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ, ຍົກສູງຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງອົງການລັດທຸກຂັ້ນ, ເພີ່ມຖານແຫຼ່ງລາຍຮັບ, ສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງທາງດ້ານການເງິນດ້ວຍຕົນເອງເທື່ອລະກ້າວ ເຮັດໃຫ້ການເງິນແຫ່ງຊາດ ມີສະເຖຍລະພາບ ແລະເຊື່ອມໂຍງເຂົ້າລະບົບການເງິນສາກົນ ແນໃສ່ປະກອບສ່ວນຢ່າງຕັ້ງໜ້າເຂົ້າໃນການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດໃຫ້ຕໍ່ເນື່ອງ ແລະຍືນຍົງ.

ມາດຕາ 2. ງົບປະມານແຫ່ງລັດ

ງົບປະມານແຫ່ງລັດ ແມ່ນການຄາດຄະເນແຜນ ລາຍຮັບ-ລາຍຈ່າຍຂອງລັດ ຊຶ່ງໄດ້ຮັບຮອງຈາກສະພາແຫ່ງຊາດໃນແຕ່ລະປີ. ງົບປະມານແຫ່ງລັດເປັນໃຈກາງຂອງລະບົບການເງິນແຫ່ງຊາດ, ເປັນເຄື່ອງມືຄຸ້ມຄອງ, ດັດສົມເສດຖະກິດມະຫາພາກ ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ເສດຖະກິດ-ສັງຄົມມີການພັດທະນາ.

ມາດຕາ 3. ການອະທິບາຍຄຳສັບ

ຄຳສັບຕ່າງໆ ທີ່ນຳໃຊ້ໃນກົດໝາຍສະບັບນີ້ ມີຄວາມໝາຍດັ່ງນີ້:

1. ການດຸນດ່ຽງງົບປະມານແຫ່ງລັດ ໝາຍເຖິງ ການສົມທຽບລະຫວ່າງ ຕົວເລກລວມຍອດລາຍຮັບກັບຕົວເລກລວມຍອດລາຍຈ່າຍ ງົບປະມານແຫ່ງລັດ ໃນໄລຍະເວລາໃດໜຶ່ງ ເມື່ອສົມທຽບແລ້ວ ຈະເຫັນໄດ້ຖານະງົບປະມານແຫ່ງລັດເກີດຂຶ້ນໃນ ສາມ ກໍລະນີດັ່ງນີ້:

- **ງົບປະມານສົມດຸນ** ໝາຍເຖິງ ງົບປະມານ ທີ່ມີຕົວເລກລວມຍອດລາຍຮັບ ເທົ່າກັບ ຕົວເລກລວມຍອດລາຍຈ່າຍ;
- **ງົບປະມານເກີນດຸນ** ໝາຍເຖິງ ງົບປະມານ ທີ່ມີຕົວເລກລວມຍອດລາຍຮັບ ຫຼາຍກວ່າ ຕົວເລກລວມຍອດລາຍຈ່າຍ;
- **ງົບປະມານຂາດດຸນ** ໝາຍເຖິງ ງົບປະມານ ທີ່ມີຕົວເລກລວມຍອດລາຍຮັບ ໜ້ອຍກວ່າ ຕົວເລກລວມຍອດລາຍຈ່າຍ.

2. ການຊ່ວຍໜູນງົບປະມານ ໝາຍເຖິງ ການຊ່ວຍໜູນຈາກງົບປະມານສູນກາງໃຫ້ງົບປະມານທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ນອນໃນແຜນງົບປະມານແຫ່ງລັດປະຈຳສົກປີ ;

3. ຫົວໜ່ວຍງົບປະມານ ໝາຍເຖິງ ອົງການຈັດຕັ້ງຂອງລັດ, ແນວລາວສ້າງຊາດ, ອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ ທີ່ໄດ້ຮັບມອບສິດຈາກລັດຖະບານ ໃນການສ້າງແຜນ, ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ການສະຫລຸບງົບປະມານແຫ່ງລັດ ;

4. ຜູ້ສັ່ງການເອກ ໝາຍເຖິງ ລັດຖະມົນຕີວ່າການກະຊວງການເງິນ ທີ່ໄດ້ຮັບມອບສິດຈາກລັດຖະບານ ໃຫ້ຮັບຜິດຊອບຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນງົບປະມານແຫ່ງລັດ ;

5. ຜູ້ສັ່ງການ ໝາຍເຖິງ ລັດຖະມົນຕີວ່າການກະຊວງ, ຫົວໜ້າອົງການທຽບເທົ່າກະຊວງ, ເຈົ້າແຂວງ, ເຈົ້າຄອງນະຄອນ ຊຶ່ງເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນງົບປະມານ ໃນຂະແໜງການແລະ ທ້ອງຖິ່ນຂອງຕົນ ຕາມການມອບໝາຍຂອງຜູ້ສັ່ງການເອກ ;

6. ເງິນແຮລັດຖະບານ ແລະ ເງິນແຮທ້ອງຖິ່ນ ໝາຍເຖິງ ຮ່ວງເງິນທີ່ກຳນົດໃນແຜນລາຍຈ່າຍງົບປະມານປະຈຳສົກປີ ແລະຄິດໄລ່ຈາກຍອດລາຍຈ່າຍງົບປະມານ ເພື່ອນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນຄວາມຕ້ອງການບັງເອີນ ແລະ ຮີບດ່ວນເປັນຕົ້ນ: ວຽກງານປ້ອງກັນຊາດ- ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ, ໄພທຳມະຊາດ, ພະຍາດລະບາດ ;

7. ຄັງສະສົມແຫ່ງລັດ ໝາຍເຖິງ ຮ່ວງເງິນຂອງລັດຖະບານ ທີ່ກຳນົດໃນແຜນລາຍຈ່າຍປະຈຳສົກປີໃນແຜນງົບປະມານ ແລະຄິດໄລ່ຈາກຍອດລາຍຈ່າຍງົບປະມານ, ລາຍຮັບເກີນແຜນງົບປະມານປະຈຳສົກປີ ແລະຂາຍຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ໃນຂອບເຂດທີ່ລັດຖະບານຕົກລົງ, ທີ່ທ້ອນໄວ້ໃນແຕ່ລະສົກປີ ເພື່ອນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການແກ້ໄຂວຽກງານສຳຄັນ, ຮີບດ່ວນ ລະດັບຊາດ ເປັນຕົ້ນ: ວິກິດການທາງດ້ານການເງິນ ;

8. ກອງທຶນຂອງລັດ ໝາຍເຖິງ ຫົວໜ່ວຍການຈັດຕັ້ງໜຶ່ງ ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດສ້າງຕັ້ງຈາກລັດຖະບານ, ມີໜ້າທີ່ເກັບລາຍຮັບເຂົ້າງົບປະມານແຫ່ງລັດ ແລະປະຕິບັດລາຍຈ່າຍ ຕາມລະບຽບການ ທີ່ລັດຖະບານອະນຸມັດ ;

9. ອົງການບໍລິຫານວິຊາການ ໝາຍເຖິງ ອົງການທີ່ນຳໃຊ້ຊັບສິນ ທີ່ລັດປະກອບໃຫ້ ເພື່ອບໍລິການຮັບໃຊ້ສັງຄົມ ຊຶ່ງລາຍຮັບ, ລາຍຈ່າຍທັງໝົດ ຕ້ອງຈົດເຂົ້າໃນແຜນງົບປະມານປະຈຳສົກປີ ;

10. ວິໄນການເງິນ ໝາຍເຖິງ ການເຄົາລົບ ແລະ ປະຕິບັດລະບຽບກົດໝາຍກ່ຽວກັບການເງິນ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ ;

11. ກຳນົດໝາຍ ກ່ຽວກັບການແບ່ງປັນງົບປະມານແຫ່ງລັດ ໝາຍເຖິງ ຄາດໝາຍແນະນຳໃນການກຳນົດວົງເງິນ ທີ່ຈະແບ່ງໃຫ້ຂະແໜງການ ແລະທ້ອງຖິ່ນ ໂດຍອີງຕາມລັກສະນະ, ມາດຕະຖານວຽກ ແລະຈຸດພິເສດຂອງແຕ່ລະຂະແໜງການ ແລະທ້ອງຖິ່ນເຊັ່ນ: ທີ່ຕັ້ງພູມສາດ, ຈຳນວນພົນ, ເນື້ອທີ່ ແລະຄວາມຮຽກຮ້ອງຕ້ອງການໃນການພັດທະນາ ຊຶ່ງລັດຖະບານເປັນຜູ້ກຳນົດ ແລ້ວນຳສະເໜີຕໍ່ສະພາແຫ່ງຊາດພິຈາລະນາຮັບຮອງ.

ມາດຕາ 4. ນະໂຍບາຍກ່ຽວກັບງົບປະມານແຫ່ງລັດ

ລັດວາງນະໂຍບາຍກ່ຽວກັບງົບປະມານແຫ່ງລັດ ດ້ວຍການຂຸດຄົ້ນຄວາມອາດສາມາດບົ່ມຊ້ອນ ຢູ່ພາຍໃນປະເທດ, ຊອກ ແລະຄຸ້ມຄອງແຫຼ່ງລາຍຮັບພາຍໃນ, ຮັບປະກັນລາຍຈ່າຍ ແລະມີສ່ວນສະສົມແຮໄວ້, ພ້ອມກັນນັ້ນ ກໍປະຕິບັດການຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດຢ່າງເປັນເຈົ້າການ ເພື່ອຮັກສາສະຖຽນລະພາບທາງດ້ານການເງິນຂອງປະເທດ, ປະຕິບັດລາຍຈ່າຍເຂົ້າໃນການພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ຢ່າງມີປະສິດທິຜົນ ເປັນຕົ້ນ: ການພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດ, ການບໍລິຫານຂອງກົງຈັກລັດ, ການກໍ່ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ທີ່ມີຄວາມສຳຄັນ, ການຄົ້ນຄວ້າວິທະຍາສາດ, ການນຳໃຊ້ ແລະພັດທະນາເຕັກໂນໂລຢີ ເພື່ອສົ່ງເສີມການຜະລິດເປັນສິນຄ້າ, ການບໍລິການຕອບສະໜອງການຊົມໃຊ້ພາຍໃນ ແລະການສົ່ງອອກ, ຮັບປະກັນວຽກງານປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ແລະລົບລ້າງຄວາມທຸກຍາກ ແນໃສ່ເຮັດໃຫ້ປະເທດຊາດເປັນເຈົ້າຕົນເອງ, ເພິ່ງຕົນເອງ ແລະສ້າງຄວາມເຂັ້ມແຂງດ້ວຍຕົນເອງເທື່ອລະກ້າວ, ສາມາດເຊື່ອມໂຍງກັບພາກພື້ນ ແລະສາກົນ.

ມາດຕາ 5. ພັນທະຂອງບຸກຄົນ ແລະການຈັດຕັ້ງ ຕໍ່ງົບປະມານແຫ່ງລັດ

ບຸກຄົນ ແລະການຈັດຕັ້ງ ຕ້ອງປະຕິບັດພັນທະ ໃນການເສຍພາສີ-ອາກອນ ແລະ ຄ່າທຳນຽມຕ່າງໆມອບເຂົ້າງົບປະມານແຫ່ງລັດ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍຢ່າງຖືກຕ້ອງ, ຄົບຖ້ວນ ແລະທັນກຳນົດເວລາ ເພື່ອປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການປົກປັກຮັກສາ ແລະ ສ້າງສາປະເທດຊາດ.

ມາດຕາ 6. ຫຼັກການພື້ນຖານ ຂອງງົບປະມານແຫ່ງລັດ

ຫຼັກການພື້ນຖານ ຂອງງົບປະມານແຫ່ງລັດ ມີດັ່ງນີ້:

1. ທຸກແຫຼ່ງລາຍຮັບ-ລາຍຈ່າຍ ງົບປະມານທັງໝົດ ຕ້ອງໄດ້ລວມສູນຢ່າງຄົບຖ້ວນ ດ້ວຍການຈົດເຂົ້າໃນບັນຊີງົບປະມານແຫ່ງລັດ ໂດຍຜ່ານລະບົບຄັງເງິນແຫ່ງຊາດ ບົນພື້ນຖານຄວາມເປັນເອກະພາບ ທາງດ້ານລະບຽບກົດໝາຍອັນດຽວໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ, ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ເອົາລາຍຮັບຮັກສາໄວ້ຢູ່ນອກລະບົບງົບປະມານ ແລະສ້າງຄັງໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;

2. ການສ້າງແຜນງົບປະມານຕ້ອງຮັບປະກັນຫຼັກການລວມສູນ, ປະຊາທິປະໄຕ,ເປີດເຜີຍ, ໂປ່ງໃສ ໂດຍເລີ່ມຈາກຄວາມອາດສາມາດຕົວຈິງຂອງເສດຖະກິດແຫ່ງຊາດ, ຮັບປະກັນການດຸນດ່ຽງເສດຖະກິດມະຫາພາກ ແລະ ສອດຄ່ອງກັບແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມແຫ່ງຊາດ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ ;
3. ລາຍຈ່າຍງົບປະມານແຫ່ງລັດ ຕ້ອງປະຕິບັດໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມເປົ້າໝາຍ, ຈຳນວນ, ກຳນົດເວລາ ຕາມແຜນງົບປະມານປະຈຳສົກປີ ທີ່ສະພາແຫ່ງຊາດໄດ້ຮັບຮອງ. ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ຈ່າຍ ນອກແຜນ, ເກີນແຜນງົບປະມານ ແລະຕ້ອງຄຸ້ມຄອງລາຍຈ່າຍ ຕາມລະບຽບການເງິນທີ່ໄດ້ ກຳນົດໄວ້, ຮັບປະກັນຫຼັກການປະຢັດ ແລະ ມີປະສິດທິຜົນ ;
4. ການຂາດດຸນງົບປະມານແຫ່ງລັດ ແມ່ນໃຫ້ຂາດດຸນສະເພາະງົບປະມານສູນກາງ, ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ງົບປະມານທ້ອງຖິ່ນຂາດດຸນ. ສ່ວນຈຳນວນຜິດດ່ຽງ ລະຫວ່າງ ແຜນລາຍຮັບ ກັບແຜນລາຍຈ່າຍຂອງທ້ອງຖິ່ນ ແມ່ນງົບປະມານສູນກາງຈະຊ່ວຍໜູນໃຫ້ ;
5. ການດຸນດ່ຽງງົບປະມານແຫ່ງລັດ ຕ້ອງດຸນດ່ຽງ ລະຫວ່າງ ລວມຍອດລາຍຮັບກັບລວມຍອດລາຍຈ່າຍ. ໃນກໍລະນີທີ່ມີການຂາດດຸນງົບປະມານແຫ່ງລັດ ແມ່ນອະນຸຍາດໃຫ້ສະເພາະລາຍຈ່າຍລົງທຶນເພື່ອພັດທະນາເທົ່ານັ້ນ. ລະດັບການຂາດດຸນງົບປະມານ ແມ່ນສະພາແຫ່ງຊາດ ເປັນຜູ້ຕົກລົງບົນພື້ນຖານຄວາມຕ້ອງການ ແລະຄວາມສາມາດ ຂອງການເງິນແຫ່ງລັດ. ສ່ວນແຫຼ່ງເງິນເພື່ອມາດຸນດ່ຽງງົບປະມານແຫ່ງລັດນັ້ນ ໄດ້ມາຈາກເງິນກູ້ຢືມພາຍໃນ, ຕ່າງປະເທດ ແລະກູ້ຢືມຈາກຄັງສະສົມການເງິນແຫ່ງລັດ;
6. ຂໍ້ມູນຂ່າວສານງົບປະມານແຫ່ງລັດ ກ່ຽວກັບການສ້າງແຜນ, ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະການສະຫຼຸບຕ້ອງຮັບປະກັນຄວາມຊັດເຈນ, ໂປ່ງໃສ, ເປີດເຜີຍ ແລະຕ້ອງໄດ້ຜ່ານການກວດກາ, ກວດການ, ກວດສອບ ແລະ ຢັ້ງຢືນ ຈາກອົງການທີ່ມີສິດໜ້າທີ່ ;
7. ການແບ່ງຄວາມຮັບຜິດຊອບກ່ຽວກັບລາຍຮັບ ແລະ ລາຍຈ່າຍງົບປະມານແຫ່ງລັດ ລະຫວ່າງ ສູນກາງ ແລະທ້ອງຖິ່ນ ຕ້ອງຮັບປະກັນຫຼັກການລວມສູນປະຊາທິປະໄຕ, ປະຕິບັດລະບຽບກົດໝາຍ ຢ່າງເປັນເອກະພາບ. ງົບປະມານສູນກາງຕ້ອງຮັກສາບົດບາດເປັນໃຈກາງ ໃນການກຳແຫຼ່ງລາຍຮັບເປັນສ່ວນໃຫຍ່ ເພື່ອປະຕິບັດລາຍຈ່າຍທີ່ມີຄວາມສຳຄັນລະດັບຊາດ ແລະຊ່ວຍໜູນໃຫ້ທ້ອງຖິ່ນ ເພື່ອຮັບປະກັນການພັດທະນາໃຫ້ມີຄວາມສະເໝີພາບ ແລະ ເທົ່າທຽມກັນ ;
8. ວຽກງານພາສີ, ສ່ວຍສາອາກອນ, ຄັງເງິນແຫ່ງຊາດ ລວມທັງພະນັກງານ, ວຽກງານວິຊາສະເພາະ ແລະງົບປະມານ ຕ້ອງຄຸ້ມຄອງລວມສູນຕາມສາຍຕັ້ງ ;
9. ການແບ່ງປັນງົບປະມານແຫ່ງລັດ ໃຫ້ຂະແໜງການ ແລະທ້ອງຖິ່ນຕ່າງໆ ຕ້ອງອີງຕາມກຳນົດໝາຍແບ່ງປັນງົບປະມານ ທີ່ສະພາແຫ່ງຊາດໄດ້ພິຈາລະນາຮັບຮອງ ຕາມການສະເໜີຂອງລັດຖະບານ.

ມາດຕາ 7. ສົກປີງົບປະມານແຫ່ງລັດ

ສົກປີງົບປະມານແຫ່ງລັດລວມມີ 12 ເດືອນ, ເລີ່ມແຕ່ວັນທີ 1 ຕຸລາ ແລະ ສິ້ນສຸດລົງ ໃນວັນທີ 30 ກັນຍາ ຂອງປີຖັດໄປ.

ມາດຕາ 8. ກອງທຶນຂອງລັດ

ລາຍຮັບ ແລະລາຍຈ່າຍຂອງກອງທຶນລັດ ຕ້ອງຈົດເຂົ້າໃນແຜນງົບປະມານແຫ່ງລັດປະຈຳສົກປີ, ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຢູ່ຄັງເງິນແຫ່ງຊາດ ເພື່ອນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນເປົ້າໝາຍລາຍຈ່າຍ ຕາມລະບຽບການທີ່ລັດຖະບານ ອະນຸມັດ. ທຸກລາຍຮັບ ແລະລາຍຈ່າຍ ຂອງກອງທຶນລັດ ຕ້ອງຢູ່ພາຍໃຕ້ການຄຸ້ມຄອງ, ຕິດຕາມ ແລະກວດກາ ຂອງຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ຂອງຂະແໜງການການເງິນ.

ລາຍຮັບ ແລະລາຍຈ່າຍຂອງກອງທຶນລັດ ຕ້ອງໄດ້ມີການຄິດໄລ່, ໄລ່ລຽງລາຍຮັບ ແລະລາຍຈ່າຍ. ໃນກໍລະນີທີ່ລາຍຮັບຫາກບໍ່ພຽງພໍກັບລາຍຈ່າຍ ລັດຈະເປັນຜູ້ຊ່ວຍໜູນໃຫ້, ຖ້າຫາກລາຍຮັບຫຼາຍກວ່າລາຍຈ່າຍ ຕ້ອງໄດ້ມອບຄືນເຂົ້າງົບປະມານແຫ່ງລັດ.

ມາດຕາ 9. ຫົວໜ່ວຍງົບປະມານຂອງອົງການບໍລິຫານວິຊາການ

ຫົວໜ່ວຍງົບປະມານຂອງອົງການບໍລິຫານວິຊາການ ທີ່ຂຶ້ນກັບງົບປະມານສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ຊຶ່ງມີລາຍຮັບເກັບຈາກການບໍລິການຂອງຂະແໜງວິຊາຊີບ ຕ້ອງຄິດໄລ່, ໄລ່ລຽງລາຍຮັບ, ລາຍຈ່າຍ, ສັງລວມເຂົ້າໃນແຜນງົບປະມານປະຈຳສົກປີ ຂອງອົງການກ່ຽວຂ້ອງ, ປະຕິບັດຕາມລະບຽບການເງິນແຫ່ງລັດ ແລະ ພາຍໃຕ້ການຄຸ້ມຄອງຂອງ ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ແລະ ຂະແໜງການການເງິນ.

ສຳລັບລາຍຮັບ ແລະລາຍຈ່າຍຂອງອົງການບໍລິຫານວິຊາການ ກໍໃຫ້ປະຕິບັດຕາມມາດຕາ 10 ວັກ 2 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 10. ການນຳໃຊ້ເງິນແຮລັດຖະບານ ແລະ ເງິນແຮທ້ອງຖິ່ນ

ເງິນແຮລັດຖະບານ ແມ່ນນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ເປັນຜູ້ຕົກລົງຈ່າຍ. ເງິນແຮທ້ອງຖິ່ນ ແມ່ນເຈົ້າແຂວງ, ເຈົ້າຄອງນະຄອນ ເປັນຜູ້ຕົກລົງຈ່າຍ. ໃນກໍລະນີທີ່ເງິນແຮດັ່ງກ່າວຫາກບໍ່ໄດ້ໃຊ້ຈ່າຍໃນສົກປີນັ້ນ ຕ້ອງມອບເຂົ້າຄັງສະສົມການເງິນແຫ່ງລັດ.

ມາດຕາ 11. ການນຳໃຊ້ຄັງສະສົມແຫ່ງລັດ

ຄັງສະສົມແຫ່ງລັດ ແມ່ນສະພາແຫ່ງຊາດເປັນຜູ້ຕົກລົງໃຫ້ຈ່າຍ ຕາມການສະເໜີຂອງລັດຖະບານ ໃນກໍລະນີທີ່ຈຳເປັນຮີບດ່ວນ ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ກໍມີສິດສັ່ງຈ່າຍ ແຕ່ຕ້ອງລາຍງານໃຫ້ສະພາແຫ່ງຊາດຊາບ.

ມາດຕາ 12. ການພົວພັນຮ່ວມມືສາກົນ

ລັດສົ່ງເສີມໃຫ້ມີການພົວພັນ, ຮ່ວມມືກັບຕ່າງປະເທດ ແລະອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນຕ່າງໆ, ເຊື່ອມໂຍງກັບພາກພື້ນ ແລະສາກົນ ດ້ວຍການປະສານງານ, ແລກປ່ຽນບົດຮຽນ, ຍົກລະດັບຄວາມຮູ້ຄວາມສາມາດດ້ານວິຊາການ ແລະເຕັກໂນໂລຢີ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ລະບົບການເງິນແຫ່ງຊາດ ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງ ແລະທັນສະໄໝ, ຍາດ ແຍ່ງແຫຼ່ງທຶນ ແລະການເຂົ້າຮ່ວມຕະຫຼາດທຶນ.

ພາກທີ II
ໂຄງປະກອບຂອງງົບປະມານແຫ່ງລັດ

ມາດຕາ 13. ໂຄງປະກອບຂອງງົບປະມານແຫ່ງລັດ

ງົບປະມານແຫ່ງລັດ ປະກອບດ້ວຍ:

- ລາຍຮັບງົບປະມານແຫ່ງລັດ;
- ລາຍຈ່າຍງົບປະມານແຫ່ງລັດ;
- ການດຸ່ນດ່ຽງງົບປະມານແຫ່ງລັດ.

ມາດຕາ 14. ການຈັດແບ່ງປະເພດລາຍຮັບ ແລະລາຍຈ່າຍງົບປະມານແຫ່ງລັດ

ກະຊວງການເງິນ ເປັນຜູ້ຄົ້ນຄວ້າການຈັດແບ່ງປະເພດລາຍຮັບ ແລະລາຍຈ່າຍງົບປະມານແຫ່ງລັດ ເພື່ອສະເໜີລັດຖະບານພິຈາລະນາຕົກລົງ ແລ້ວນຳສະເໜີຕໍ່ສະພາແຫ່ງຊາດພິຈາລະນາຮັບຮອງຕົວເລກລາຍຮັບ ແລະລາຍຈ່າຍແຕ່ລະສົກປີ ເພື່ອໃຫ້ນຳໃຊ້ຢ່າງເປັນເອກະພາບໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ.

ໝວດທີ 1
ລາຍຮັບງົບປະມານແຫ່ງລັດ

ມາດຕາ 15. ລາຍຮັບງົບປະມານແຫ່ງລັດ

ລາຍຮັບງົບປະມານແຫ່ງລັດ ລວມມີ ລາຍຮັບທີ່ເກັບຈາກພາຍໃນປະເທດ ແລະ ລາຍຮັບຈາກຕ່າງປະເທດ.

ມາດຕາ 16. ແຫຼ່ງລາຍຮັບຈາກພາຍໃນປະເທດ

ລາຍຮັບງົບປະມານແຫ່ງລັດພາຍໃນປະເທດ ໄດ້ມາຈາກແຫຼ່ງຕ່າງໆ ດັ່ງນີ້ :

1. ພາສີຂາອອກ-ຂາເຂົ້າ;
2. ສ່ວຍສາອາກອນ;

3. ຊັບສິນຂອງລັດ;
4. ກອງທຶນຂອງລັດ;
5. ອົງການບໍລິຫານວິຊາການ;
6. ດອກເບ້ຍໃຫ້ກູ້ຢືມ, ການທົດແທນຕົ້ນທຶນເງິນກູ້;
7. ການຂາຍຊັບສິນ ແລະ ຫຸ້ນຂອງລັດຖະບານ;
8. ການປັບໃໝ, ການຂາຍເຄື່ອງທີ່ຖືກຮິບ;
9. ການລະດົມທຶນ, ການປະກອບສ່ວນຂອງບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ;
10. ຄ່າທຳນຽມ ແລະອື່ນໆ.

ມາດຕາ 17. ແຫຼ່ງລາຍຮັບຈາກຕ່າງປະເທດ

ແຫຼ່ງລາຍຮັບງົບປະມານແຫ່ງລັດຈາກຕ່າງປະເທດ ແມ່ນລາຍຮັບທີ່ໄດ້ມາຈາກການຊ່ວຍເຫຼືອລ້າ ດ້ວຍຮູບການເປັນເງິນສົດ ຫຼື ວັດຖຸ ຈາກບັນດາລັດຖະບານ, ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ, ບຸກຄົນ ແລະນິຕິບຸກຄົນ ຕ່າງປະເທດ ໃຫ້ລັດຖະບານ ແລະ ປະຊາຊົນລາວ.

ໝວດທີ 2
ລາຍຈ່າຍ ງົບປະມານແຫ່ງລັດ

ມາດຕາ 18. ລາຍຈ່າຍງົບປະມານແຫ່ງລັດ

ລາຍຈ່າຍງົບປະມານແຫ່ງລັດ ລວມມີລາຍຈ່າຍດັ່ງນີ້ :

1. ຮັບໃຊ້ວຽກງານບໍລິຫານປົກກະຕິ ;
2. ຊຳລະໜີ້ສິນ ;
3. ການລົງທຶນ ເພື່ອພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແຫ່ງຊາດ ;
4. ກອງທຶນ, ອົງການບໍລິຫານວິຊາການ ;
5. ເງິນແຮລັດຖະບານ ແລະເງິນແຮທ້ອງຖິ່ນ ;
6. ເຂົ້າຄັງສະສົມແຫ່ງລັດ ;
7. ລາຍຈ່າຍອື່ນໆ.

ມາດຕາ 19. ລາຍຈ່າຍຮັບໃຊ້ວຽກງານບໍລິຫານປົກກະຕິ

ລາຍຈ່າຍຮັບໃຊ້ວຽກງານບໍລິຫານປົກກະຕິ ແມ່ນລາຍຈ່າຍເພື່ອຮັບໃຊ້ກົງຈັກຂອງລັດ, ແນວລາວສ້າງຊາດ, ອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ, ກຳລັງປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ຊຶ່ງປະກອບມີ ລາຍຈ່າຍເງິນເດືອນ, ເງິນອຸດໜູນຕ່າງໆໃຫ້ລັດຖະກອນ, ເງິນບໍລິຫານປົກກະຕິ, ລາຍຈ່າຍຮັບໃຊ້ວິຊາການແຕ່ລະຂະແໜງການ.

ມາດຕາ 20. ລາຍຈ່າຍຊຳລະໜີ້ສິນ

ລາຍຈ່າຍຊຳລະໜີ້ສິນປະກອບມີ ການຊຳລະຕົ້ນທຶນ ແລະດອກເບ້ຍ ເງິນກູ້ຢືມ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ, ຊຳລະໜີ້ເງິນກູ້ຢືມ, ເງິນພັນທະປະກອບອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ.

ມາດຕາ 21. ລາຍຈ່າຍການລົງທຶນ ເພື່ອພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແຫ່ງຊາດ

ລາຍຈ່າຍການລົງທຶນ ເພື່ອພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແຫ່ງຊາດ ປະກອບດ້ວຍ : ລາຍຈ່າຍລົງທຶນກໍ່ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ຊື້ຫຸ້ນນຳບໍລິສັດ ແລະວິສາຫະກິດ, ລາຍຈ່າຍຊື້ໃໝ່ ເຊັ່ນ : ອຸປະກອນ, ເຄື່ອງຈັກ ແລະ ພາຫະນະ.

ມາດຕາ 22. ລາຍຈ່າຍອື່ນໆ

ລາຍຈ່າຍກອງທຶນ, ອົງການບໍລິຫານວິຊາການ, ເງິນແຮລັດຖະບານ ແລະເງິນແຮທ້ອງຖິ່ນ, ລາຍຈ່າຍເຂົ້າຄັງສະສົມແຫ່ງລັດ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 8, 9, 10 ແລະ 11 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ລາຍຈ່າຍອື່ນໆ ແມ່ນລາຍຈ່າຍທີ່ບໍ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 18 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຊຶ່ງປະກອບມີ :

1. ລາຍຈ່າຍແກ້ໄຂຄວາມທຸກຈົນ;
2. ລາຍຈ່າຍຖົມຊຸມລາຄາ, ອັດຕາເງິນເຟີ້ ;
3. ລາຍຈ່າຍໃຫ້ກູ້ຢືມ ;
4. ລາຍຈ່າຍຊ່ວຍເຫຼືອລ້າ ;
5. ລາຍຈ່າຍບັງເອີນທີ່ອາດຈະເກີດຂຶ້ນ.

ມາດຕາ 23. ລາຍຈ່າຍງົບປະມານແຫ່ງລັດຕາມຂະແໜງການ, ແຜນງານ ແລະໂຄງການ

ນອກຈາກການຈັດແບ່ງລາຍຈ່າຍງົບປະມານແຫ່ງລັດຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 18 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ແລ້ວ ລາຍຈ່າຍງົບປະມານແຫ່ງລັດ ຍັງຈັດແບ່ງຕາມຂະແໜງການ, ແຜນງານ ແລະໂຄງການດັ່ງນີ້ :

- ການຈັດແບ່ງຕາມຂະແໜງການ : ສຶກສາ, ສາທາລະນະສຸກ, ເສດຖະກິດ, ວັດທະນະທຳ-ສັງຄົມ, ວິທະຍາສາດ, ສິ່ງແວດລ້ອມ, ການປົກຄອງ, ປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ, ສະຫວັດດີການສັງຄົມ ແລະຂະແໜງການອື່ນໆ ;

- ການຈັດແບ່ງຕາມແຜນງານ ແລະໂຄງການ ແມ່ນແຜນງານ ແລະ ໂຄງການທີ່ໄດ້ຮັບຮອງເອົາໃນແຕ່ລະໄລຍະເຊັ່ນ: ແຜນງານຮັບປະກັນສະຖຽລະພາບ ແລະຄວາມສະຫງົບຮອບດ້ານ, ແຜນງານພັດທະນາກະສິກຳຮອບດ້ານ, ໂຄງການພັດທະນາຊົນນະບົດ ແລະລົບລ້າງຄວາມທຸກຍາກ, ໂຄງການຢຸດຕິການຖາງປ່າເຮັດໄຮ່ ແລະ ຈັດສັນອາຊີບຄົງທີ່.

ໝວດທີ 3
ການດຸນດ່ຽງງົບປະມານແຫ່ງລັດ

ມາດຕາ 24. ລະບົບການດຸນດ່ຽງງົບປະມານຫ່ງລັດ

ລະບົບການດຸນດ່ຽງງົບປະມານແຫ່ງລັດມີ ສາມກໍລະນີດັ່ງນີ້ :

- ງົບປະມານແຫ່ງລັດສົມດຸນ;
- ງົບປະມານແຫ່ງລັດເກີນດຸນ;
- ງົບປະມານແຫ່ງລັດຂາດດຸນ.

ການຂາດດຸນງົບປະມານແຫ່ງລັດປະຈຳສົກປີ ຕ້ອງສອດຄ່ອງກັບຄວາມຕ້ອງການ ແລະ ຄວາມອາດສາມາດຂອງການເງິນແຫ່ງຊາດ. ລະດັບການຂາດດຸນ ແມ່ນລັດຖະບານເປັນຜູ້ກຳນົດ ແລ້ວນຳສະເໜີຕໍ່ສະພາແຫ່ງຊາດພິຈາລະນາຮັບຮອງເອົາ. ແຫຼ່ງເງິນເພື່ອດຸນດ່ຽງການຂາດດຸນງົບປະມານແຫ່ງລັດໄດ້ມາຈາກເງິນກູ້ຢືມຈາກພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ.

ມາດຕາ 25. ການດຸນດ່ຽງງົບປະມານແຫ່ງລັດ

ການດຸນດ່ຽງງົບປະມານແຫ່ງລັດ ແມ່ນການເຮັດໃຫ້ງົບປະມານມີຄວາມສົມດຸນລະຫວ່າງ ລາຍຮັບກັບລາຍຈ່າຍ ຊຶ່ງຕ້ອງປະຕິບັດດັ່ງນີ້:

- ໃນກໍລະນີທີ່ງົບປະມານເກີນດຸນ ຕ້ອງໂອນສ່ວນເກີນດຸນເຂົ້າຄັງສະສົມການເງິນແຫ່ງລັດ ຫຼື ເພີ່ມເຕີມລາຍຈ່າຍເຂົ້າໃນວຽກງານທີ່ຈຳເປັນ ;
- ໃນກໍລະນທີ່ງົບປະມານຂາດດຸນ ຕ້ອງຊອກຫາແຫຼ່ງເງິນກູ້ຢືມ ຫຼື ຫຼຸດຜ່ອນລາຍຈ່າຍ ເພື່ອຮັກສາການດຸນດ່ຽງງົບປະມານແຫ່ງລັດ.

ມາດຕາ 26. ການເກີນດຸນ, ການຂາດດຸນ ແລະແຫຼ່ງເງິນດຸນດ່ຽງງົບປະມານແຫ່ງລັດ

ການເກີນດຸນລາຍຮັບທີ່ເປັນພູດຂອງສູນກາງ ແມ່ນລັດຖະບານເປັນຜູ້ກຳນົດ ເພື່ອເພີ່ມໃຫ້ລາຍຈ່າຍໃດໜຶ່ງ ຫຼື ມອບເຂົ້າຄັງສະສົມແຫ່ງລັດ;

ງົບປະມານແຫ່ງລັດ ແມ່ນໃຫ້ຂາດດຸນສະເພາະງົບປະມານສູນກາງ ເພື່ອນຳໃຊ້ສະເພາະເຂົ້າໃນການລົງທຶນເທົ່ານັ້ນ. ແຫຼ່ງເງິນດຸນດ່ຽງງົບປະມານແຫ່ງລັດ ແມ່ນເງິນໄດ້ມາຈາກເງິນກູ້ຢືມ ພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ:

1. ເງິນກູ້ພາຍໃນ ໄດ້ມາຈາກການລະດົມທຶນພາຍໃນ ດ້ວຍຮູບການ ຂາຍພັນທະບັດ, ຮຸ້ນກູ້ ແລະຮູບການອື່ນໆ ;
2. ເງິນກູ້ຈາກຕ່າງປະເທດ ໄດ້ມາຈາກຮູບການກູ້ຢືມຈາກ ຕ່າງປະເທດ, ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ, ອົງການຈັດຕັ້ງຮ່ວມມື ສອງຝ່າຍ, ຫຼາຍຝ່າຍ ແລະຮູບການອື່ນໆ.

ພາກທີ III
ຄວາມຮັບຜິດຊອບກ່ຽວກັບງົບປະມານແຫ່ງລັດ

ໝວດທີ 1
ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງບັນດາອົງການທີ່ມີການພົວພັນກັບງົບປະມານແຫ່ງລັດ

ມາດຕາ 27. ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ

ໃນວຽກງານການເງິນ ແລະງົບປະມານແຫ່ງລັດ ສະພາແຫ່ງຊາດມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້ :

1. ເຂົ້າຮ່ວມຄົ້ນຄວ້າສ້າງແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແລະ ແຜນງົບປະມານແຫ່ງລັດ ເປັນຕົ້ນ ການແບ່ງປັນງົບປະມານແຫ່ງລັດໃຫ້ບັນດາກະຊວງ, ອົງການທຽບເທົ່າກະຊວງ ອ້ອມຂ້າງສູນກາງ ແລະບັນດາແຂວງ, ນະຄອນ;
2. ພິຈາລະນາຮັບຮອງເອົາການສ້າງ ແລະປັບປຸງກົດໝາຍ ໃນຂົງເຂດການເງິນ ແລະງົບປະມານແຫ່ງລັດ;
3. ພິຈາລະນາຮັບຮອງເອົາການກຳນົດນະໂຍບາຍການເງິນ, ເງິນຕາຂອງຊາດ, ລາຍຮັບ-ລາຍຈ່າຍ, ການຂາດດຸນ, ໜີ້ສິນ ແລະການດຸນດ່ຽງງົບປະມານແຫ່ງລັດ ເພື່ອຮັບປະກັນສະເຖຍລະພາບທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ການເງິນ;
4. ພິຈາລະນາຮັບຮອງເອົາແຜນຍຸດທະສາດການເງິນ ໄລຍະກາງ, ໄລຍະຍາວ ແລະ ແຜນງົບປະມານແຫ່ງລັດປະຈຳສົກປີ;
5. ພິຈາລະນາຮັບຮອງເອົາການສະຫຼຸບຂາດຕົວການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດງົບປະມານແຫ່ງລັດປະຈຳສົກປີ;
6. ພິຈາລະນາຮັບຮອງເອົາບັນດາແຜນງານ ແລະໂຄງການກໍ່ສ້າງພື້ນຖານລະດັບຊາດ;
7. ພິຈາລະນາຮັບຮອງເອົາແຜນດັດແກ້ ງົບປະມານແຫ່ງລັດປະຈຳສົກປີ ໃນກໍລະນີທີ່ມີຄວາມຈຳເປັນ;
8. ຕິດຕາມກວດກາ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດບັນດານິຕິກຳກ່ຽວກັບວຽກງານການເງິນ ແລະການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນງົບປະມານແຫ່ງລັດປະຈຳສົກປີໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ.

ມາດຕາ 28. ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງລັດຖະບານ

ໃນວຽກງານການເງິນ ແລະງົບປະມານແຫ່ງລັດ ລັດຖະບານມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້ :

1. ສະເໜີຕໍ່ສະພາແຫ່ງຊາດ ກ່ຽວກັບຮ່າງແຜນຍຸດທະສາດ, ນະໂຍບາຍ ໄລຍະກາງ, ໄລຍະຍາວ, ກົດໝາຍ ແລະນິຕິກຳອື່ນໆ ກ່ຽວກັບວຽກງານການເງິນ ແລະງົບປະມານແຫ່ງລັດ;
2. ສະເໜີຕໍ່ສະພາແຫ່ງຊາດ ກ່ຽວກັບຮ່າງແຜນງົບປະມານແຫ່ງລັດປະຈຳສົກປີ ລວມທັງແຜນງານ ແລະ ໂຄງການລົງທຶນ;

3. ສະເໜີຕໍ່ສະພາແຫ່ງຊາດ ພິຈາລະນາຮັບຮອງແຜນງົບປະມານແຫ່ງລັດປະຈຳສົກປີ ໃຫ້ອົງການຈັດຕັ້ງຂອງລັດ, ແນວລາວສ້າງຊາດ, ອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ ຂັ້ນສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ;
4. ອອກດຳລັດກ່ຽວກັບແຜນງົບປະມານແຫ່ງລັດປະຈຳສົກປີ, ຊີ້ນຳ, ຄຸ້ມຄອງ, ຕິດຕາມ, ກວດກາ ແລະ ກວດການ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນງົບປະມານແຫ່ງລັດ;
5. ຊີ້ນຳກະຊວງການເງິນ, ບັນດາອົງການຂອງລັດຂັ້ນສູນກາງ ແລະທ້ອງຖິ່ນ ປະຕິບັດລາຍຮັບ ແລະລາຍຈ່າຍງົບປະມານແຫ່ງລັດ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມແຜນງົບປະມານ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍ ແລະສັ່ງໂຈະລາຍຈ່າຍ ເມື່ອມີການລະເມີດລະບຽບກົດໝາຍກ່ຽວກັບການເງິນ ;
6. ຕົກລົງມອບສິດໃຫ້ກະຊວງການເງິນ ອອກລະບຽບການ ແລະມາດຕະການຄຸ້ມຄອງເກັບລາຍຮັບ, ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດລາຍຈ່າຍງົບປະມານ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບກົດໝາຍ ແລະເປັນເອກະພາບໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ;
7. ສະເໜີໃຫ້ສະພາແຫ່ງຊາດດັດແກ້ແຜນງົບປະມານປະຈຳສົກປີ ໃນກໍລະນີທີ່ມີຄວາມຈຳເປັນ, ດັດແກ້, ເພີ່ມ ຫຼື ຫຼຸດລາຍຈ່າຍ ຕາມຕົວເລກລາຍຮັບ ເພື່ອຮັບປະກັນການດຸນດ່ຽງງົບປະມານແຫ່ງລັດ;
8. ລາຍງານສະພາບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນງົບປະມານແຫ່ງລັດ ແລະ ບັນດາໂຄງການລົງທຶນພື້ນຖານໂຄງລ່າງ ຕໍ່ສະພາແຫ່ງຊາດ;

ມາດຕາ 29. ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຄະນະກຳມະການແຜນການ ແລະການລົງທຶນ

ໃນວຽກງານການເງິນ ແລະງົບປະມານແຫ່ງລັດ ຄະນະກຳມະການແຜນການ ແລະການລົງທຶນມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຕົ້ນຕໍດັ່ງນີ້:

1. ປະສານສົມທົບກັບກະຊວງການເງິນ ໃນການສ້າງແຜນຍຸດທະສາດການເງິນໄລຍະກາງ, ໄລຍະຍາວ ແລະແຜນງົບປະມານປະຈຳສົກປີ;
2. ປະສານສົມທົບກັບກະຊວງການເງິນ ໃນການກຳນົດເພດານຂອງແຜນການລົງທຶນຂອງລັດ ທີ່ນຳໃຊ້ແຫຼ່ງທຶນພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ຢູ່ ສປປ ລາວ ປະຈຳສົກປີ;
3. ຄົ້ນຄວ້າ ແລະນຳສະເໜີລັດຖະບານ ກ່ຽວກັບໂຄງການລົງທຶນ ທີ່ເປັນບູລິມະສິດຂອງລັດຖະບານ;
4. ເປັນເຈົ້າການ ຄຸ້ມຄອງ, ຕິດຕາມ, ກວດກາ ແລະ ປະເມີນຜົນ ກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດການລົງທຶນຂອງລັດ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບບັນດາອົງການຈັດຕັ້ງຂອງລັດ, ແນວລາວສ້າງຊາດ, ອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ ເພື່ອນຳສະເໜີລັດຖະບານພິຈາລະນາ ແລະ ແກ້ໄຂ ຕາມແຕ່ລະກໍລະນີ;
5. ເປັນເຈົ້າການຮ່າງສັນຍາກ່ຽວກັບການອະນຸຍາດການລົງທຶນພາຍໃນ ແລະຕ່າງປະເທດ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບກະຊວງການເງິນ, ຂະແໜງການອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຢູ່ສູນກາງ ແລະທ້ອງຖິ່ນ.

ມາດຕາ 30.   ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ

ໃນວຽກງານການເງິນ ແລະງົບປະມານແຫ່ງລັດ ທະນາຄານແຫ່ງ ສປປ ລາວ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້ :

1. ບໍລິການບັນຊີເງິນຝາກງົບປະມານແຫ່ງລັດ, ຮັກສາວັດຖຸມີຄ່າ ທີ່ຂະແໜງການເງິນຝາກໄວ້;
2. ພິຈາລະນາສະໜອງທຶນກູ້ຢືມໄລຍະສັ້ນໃຫ້ກະຊວງການເງິນ ເມື່ອມີຄວາມຈຳເປັນ ຕາມການສະເໜີ ຊຶ່ງຕ້ອງໄດ້ທົດແທນຄືນໃນສົກປີງົບປະມານນັ້ນ;
3. ໃຫ້ຄວາມຮ່ວມມືໃນການບໍລິການຮັບ-ຈ່າຍ, ເປີດຈົດໝາຍສິນເຊື່ອ ເພື່ອຈັດຊື້ສິນຄ້າ ແລະການບໍລິການ ແລະດຳເນີນການຊຳລະໜີ້ສິນກັບຕ່າງປະເທດ ຕາມການສັ່ງມອບ-ສັ່ງຈ່າຍຂອງກະຊວງການເງິນ;
4. ຂາຍພັນທະບັດຂອງລັດ ຕາມການຕົກລົງຂອງລັດຖະບານ ;
5. ຄຸ້ມຄອງອັດຕາເງິນເຟີ້ ໃຫ້ຢູ່ໃນລະດັບທີ່ເສດຖະກິດມະຫາພາກສາມາດຮອງຮັບໄດ້.

ໝວດທີ 2
ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກັບງົບປະມານແຫ່ງລັດ

ມາດຕາ 31.   ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງກະຊວງ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງອື່ນ

ໃນວຽກງານການເງິນ ແລະງົບປະມານແຫ່ງລັດ ກະຊວງ ແລະອົງການຈັດຕັ້ງອື່ນ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຕົ້ນຕໍດັ່ງນີ້:

1. ຊີ້ນຳພາກສ່ວນການເງິນທີ່ຂຶ້ນກັບຕົນ ກ່ຽວກັບການສ້າງແຜນ, ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ສະຫຼຸບງົບປະມານ, ສ້າງແຜນລາຍຮັບ, ຈັດສັນແຜນລາຍຈ່າຍ ຮັບປະກັນການເຄື່ອນໄຫວຂອງກິງຈັກໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນ, ປະຢັດ ແລະຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບກົດໝາຍ ແລະຕາມແຜນງົບປະມານທີ່ສະພາແຫ່ງຊາດໄດ້ພິຈາລະນາຮັບຮອງເອົາ;
2. ຄຸ້ມຄອງ, ຊີ້ນຳ ແລະກວດກາ ວິສາຫະກິດຂອງລັດ ແລະເອກະຊົນ, ຫົວໜ່ວຍບໍລິຫານວິຊາການ ທີ່ຂຶ້ນກັບຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ປະຕິບັດພັນທະເຂົ້າງົບປະມານໃຫ້ຖືກຕ້ອງ, ຄົບຖ້ວນ, ທັນກຳນົດເວລາ ແລະການໃຊ້ຈ່າຍໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມແຜນງົບປະມານ ແລະລະບຽບກົດໝາຍ;
3. ຄຸ້ມຄອງ, ຊີ້ນຳ ແລະກວດກາການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນງົບປະມານແຫ່ງລັດ ກ່ຽວກັບການເກັບລາຍຮັບ ທີ່ຂຶ້ນກັບຕົນຮັບຜິດຊອບ ໃຫ້ໄດ້ຕາມແຜນການ ແລະລື່ນແຜນການ; ກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດລາຍຈ່າຍ ໃຫ້ໄປຕາມແຜນການປີທີ່ລັດຖະບານມອບໃຫ້ ໂດຍມີການໄລ່ລຽງປະສິດທິຜົນ, ມີການປະຢັດ ແລະຕາມລະບຽບກົດໝາຍ ;

4. ປະສານສົມທົບ ກັບຄະນະກຳມະການແຜນການ ແລະ ການລົງທຶນ ແລະກະຊວງການເງິນ ຄົ້ນຄວ້າສັນຍາກ່ຽວກັບການອະນຸຍາດການລົງທຶນຂອງນັກລົງທຶນພາຍໃນ ແລະຕ່າງປະເທດ ເພື່ອຮັບປະກັນ ໃຫ້ລັດໄດ້ຮັບຜົນປະໂຫຍດຢ່າງເໝາະສົມ.

ມາດຕາ 32. ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງ ເຈົ້າແຂວງ, ເຈົ້າຄອງນະຄອນ

ໃນວຽກງານການເງິນ ແລະງົບປະມານແຫ່ງລັດ ເຈົ້າແຂວງ, ເຈົ້າຄອງນະຄອນ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຕົ້ນຕໍດັ່ງນີ້:

1. ຊີ້ນຳ ບັນດາພະແນກການຂັ້ນແຂວງ ທີ່ຂຶ້ນກັບຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນໃນການສ້າງແຜນ, ຈັດແບ່ງງົບປະມານ, ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະການສະຫຼຸບແຜນງົບປະມານແຫ່ງລັດ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ;
2. ຊີ້ນຳຂະແໜງການການເງິນທ້ອງຖິ່ນ ເກັບກຳຖານຂໍ້ມູນແຫຼ່ງລາຍຮັບງົບປະມານ ໃຫ້ຄົບຖ້ວນ ແລະຊັດເຈນ ເພື່ອລາຍງານໃຫ້ຂະແໜງເກັບລາຍຮັບທີ່ເປັນສາຍຕັ້ງ ແລະກະຊວງການເງິນ;
3. ຄຸ້ມຄອງ, ຊີ້ນຳ, ຕິດຕາມ, ກວດກາ ແລະກວດການ ການເກັບລາຍຮັບງົບປະມານ ຕາມຂອບເຂດສິດ ແລະຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ເພື່ອຮັບປະກັນຫຼັກການເກັບລາຍຮັບໃຫ້ຄົບຖ້ວນ, ຖືກຕ້ອງ, ເອກະພາບ, ຍຸຕິທຳ, ເປີດເຜີຍ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ; ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ຍົກເວັ້ນ ຫຼື ຫຼຸດຜ່ອນພາສີ-ສ່ວຍສາອາກອນ;
4. ຄຸ້ມຄອງ, ຊີ້ນຳ, ຕິດຕາມ, ກວດກາ ແລະກວດການ ການປະຕິບັດລາຍຈ່າຍງົບປະມານ ໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນ, ປະຢັດ, ຖືກຕ້ອງຕາມແຜນງົບປະມານປະຈຳສົກປີ ແລະລະບຽບກົດໝາຍ; ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ອອກຂໍ້ຕົກລົງຈ່າຍ ແລະ ສ້າງໜີ້ນອກແຜນງົບປະມານ ;
5. ປະສານສົມທົບກັບກະຊວງການເງິນໃນການຄຸ້ມຄອງ, ຊີ້ນຳ, ຕິດຕາມ, ກວດກາ ແລະກວດການ ການເກັບລາຍຮັບ ແລະການປະຕິບັດລາຍຈ່າຍ ທີ່ກ່າວມາເທິງນີ້ ;
6. ສ້າງເງື່ອນໄຂໃຫ້ຄະນະສະມາຊິກສະພາແຫ່ງຊາດປະຈຳເຂດເລືອກຕັ້ງ ເຂົ້າຮ່ວມການສ້າງແຜນງົບປະມານ, ການກວດກາຄວາມຖືກຕ້ອງກ່ຽວກັບການສ້າງແຜນ, ການເຮັດບົດສະຫຼຸບສັງລວມ, ບົດສະຫຼຸບຕົວເລກຂາດຕົວງົບປະມານ, ຊຸກຍູ້ການຕິດຕາມກວດກາ ສະພາບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດງົບປະມານ ຂອງບັນດາພະແນກການຂັ້ນແຂວງ ແລະຂັ້ນເມືອງ;
7. ຄຸ້ມຄອງ, ຊີ້ນຳ, ຕິດຕາມ, ກວດກາ ແລະກວດການ ການປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງພະນັກງານການເງິນ ທີ່ຂຶ້ນກັບພະແນກການເງິນແຂວງ, ນະຄອນ, ມີສິດສະເໜີກະຊວງການເງິນແຕ່ງຕັ້ງ, ຍົກຍ້າຍ ຫຼື ປົດຕຳແໜ່ງ ພະນັກງານການເງິນ ທີ່ສັງກັດພະແນກການເງິນແຂວງ, ນະຄອນ ຕາມຕຳແໜ່ງງານ ຊຶ່ງກະຊວງການເງິນຄຸ້ມຄອງ;
8. ອຳນວຍຄວາມສະດວກ, ຊຸກຍູ້ ແລະກວດກາ ການປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງພະນັກງານພາສີ, ສ່ວຍສາອາກອນ ແລະຄັງເງິນແຫ່ງຊາດຢູ່ທ້ອງຖິ່ນ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບກະຊວງການເງິນ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ;

9. ໃນກໍລະນີ ລາຍຮັບທີ່ເປັນພູດຂອງທ້ອງຖິ່ນເກັບບໍ່ໄດ້ຕາມແຜນການປະຈຳສົກປີ ຕ້ອງໄດ້ຫຼຸດຜ່ອນລາຍຈ່າຍ ຕາມຈຳນວນລາຍຮັບທີ່ເກັບບໍ່ໄດ້ ເພື່ອຮັກສາລະດັບການດຸນດ່ຽງປະຈຳສົກປີ; ຖ້າຫາກລາຍຮັບທີ່ເປັນພູດຂອງທ້ອງຖິ່ນ ເກັບໄດ້ລື່ນແຜນການປະຈຳສົກປີ ແມ່ນໃຫ້ທ້ອງຖິ່ນນຳໃຊ້ ເພື່ອພັດທະນາທ້ອງຖິ່ນຂອງຕົນ.

ມາດຕາ 33. ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຜູ້ປະຕິບັດພັນທະເຂົ້າງົບປະມານ

ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດພັນທະເຂົ້າງົບປະມານແຫ່ງລັດ ອົງການຈັດຕັ້ງ, ບຸກຄົນ ແລະນິຕິບຸກຄົນມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຕົ້ນຕໍດັ່ງນີ້ :

1. ຕ້ອງມອບເງິນພາສີ, ສ່ວຍສາອາກອນ, ຄ່າທຳນຽມ ແລະຄ່າບໍລິການຕ່າງໆ ເຂົ້າງົບປະມານໃຫ້ຄົບຖ້ວນ, ທັນກຳນົດເວລາ ແລະ ຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບກົດໝາຍ;
2. ຖືບັນຊີຕາມລະບຽບ ແລະປະຕິບັດໃຫ້ຖືກຕ້ອງ ຕາມລະບອບການບັນຊີຂອງລັດວາງອອກ ຢ່າງໂປ່ງໃສ, ເປີດເຜີຍ ແລະຢູ່ພາຍໃຕ້ການກວດກາຂອງຂະແໜງການການເງິນ ແລະອົງການກວດກາພາຍນອກ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ;
3. ມີສິດສະເໜີ, ຮ້ອງຟ້ອງ ແລະຮ້ອງຂໍຄວາມເປັນທຳ ໃນກໍລະນີທີ່ເຫັນວ່າບໍ່ໄດ້ຮັບຄວາມຍຸຕິທຳຈາກການປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ຂະແໜງການການເງິນ, ພາສີ, ສ່ວຍສາອາກອນ ແລະຄັງເງິນແຫ່ງຊາດ;

ການບໍ່ປະຕິບັດພັນທະຂອງຕົນ ຕໍ່ງົບປະມານເຊັ່ນ : ການເຊື່ອງອຳ, ການປົກປິດລາຍຮັບ, ການລັກລອບໜີພາສີ, ການຄ້າຂາຍເຖື່ອນ, ການສົມຮູ້ຮ່ວມຄິດກັບເຈົ້າໜ້າທີ່ຂອງລັດກ່ຽວກັບການມອບພັນທະເຂົ້າງົບປະມານ ຖືວ່າເປັນຄວາມຜິດ ແລະຈະຖືກດຳເນີນຄະດີຕາມກົດໝາຍ.

ພາກທີ IV
ການແບ່ງຄວາມຮັບຜິດຊອບ ກ່ຽວກັບ ລາຍຮັບ-ລາຍຈ່າຍ ງົບປະມານແຫ່ງລັດ

ໝວດທີ 1
ການແບ່ງຄວາມຮັບຜິດຊອບ ລະຫວ່າງ ສູນກາງ ແລະທ້ອງຖິ່ນ

ມາດຕາ 34. ລະບົບງົບປະມານແຫ່ງລັດ

ລະບົບງົບປະມານແຫ່ງລັດ ປະກອບດ້ວຍ : ງົບປະມານສູນກາງ ແລະ ງົບປະມານທ້ອງຖິ່ນ.

- ງົບປະມານສູນກາງ ລວມມີ ລາຍຮັບ-ລາຍຈ່າຍ ງົບປະມານ ຂອງບັນດາກະຊວງ, ອົງການທຽບເທົ່າກະຊວງ, ແນວລາວສ້າງຊາດ ແລະອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນຂັ້ນສູນກາງ;
- ງົບປະມານທ້ອງຖິ່ນ ລວມມີ ລາຍຮັບ-ລາຍຈ່າຍ ງົບປະມານ ຂອງອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ, ແນວລາວສ້າງຊາດ ແລະອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ.

ລັດຖະບານເປັນຜູ້ກຳນົດລະອຽດກ່ຽວກັບລາຍຮັບ-ລາຍຈ່າຍງົບປະມານ ຂອງອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 35. ການແບ່ງຄວາມຮັບຜິດຊອບກ່ຽວກັບງົບປະມານແຫ່ງລັດ

ການແບ່ງຄວາມຮັບຜິດຊອບກ່ຽວກັບງົບປະມານແຫ່ງລັດ ແມ່ນການແບ່ງສິດໃນການຄຸ້ມຄອງ, ຊີ້ນຳ ແລະຕົກລົງກ່ຽວກັບວຽກງານການເງິນ, ລາຍຮັບ-ລາຍຈ່າຍ ງົບປະມານແຫ່ງລັດ ລະຫວ່າງ ສູນກາງ ແລະທ້ອງຖິ່ນ.

ການແບ່ງປັນລາຍຮັບ-ລາຍຈ່າຍ ລະຫວ່າງງົບປະມານສູນກາງ ແລະທ້ອງຖິ່ນ ແມ່ນປະຕິບັດບົນພື້ນຖານການກຳນົດຄວາມຮັບຜິດຊອບດ້ານລາຍຈ່າຍ ເພື່ອກຳນົດແຫຼ່ງລາຍຮັບ.

ໝວດທີ 2
ການແບ່ງແຫຼ່ງລາຍຮັບງົບປະມານ ສູນກາງ ແລະ ທອ້ງຖິ່ນ

ມາດຕາ 36. ການແບ່ງແຫຼ່ງລາຍຮັບງົບປະມານແຫ່ງລັດ

ແຫຼ່ງລາຍຮັບງົບປະມານແຫ່ງລັດ ແບ່ງອອກເປັນ ສາມ ພູດ ດັ່ງນີ້ :

- ແຫຼ່ງລາຍຮັບທີ່ເປັນພູດຂອງສູນກາງຮ້ອຍສ່ວນຮ້ອຍ (100%) ;
- ແຫຼ່ງລາຍຮັບທີ່ເປັນພູດຂອງທ້ອງຖິ່ນ ຮ້ອຍສ່ວນຮ້ອຍ (100%) ;
- ແຫຼ່ງລາຍຮັບພູດແບ່ງປັນ ລະຫວ່າງ ງົບປະມານສູນກາງ ແລະ ງົບປະມານທ້ອງຖິ່ນ.

ມາດຕາ 37. ແຫຼ່ງລາຍຮັບງົບປະມານທີ່ເປັນພູດຂອງສູນກາງ

ລາຍຮັບງົບປະມານທີ່ເປັນພູດຂອງສູນກາງ ຮ້ອຍສ່ວນຮ້ອຍ (100%) ຈາກແຫຼ່ງທີ່ຕົນຄຸ້ມຄອງມີ ດັ່ງນີ້ :

1. ພາສີຂາອອກ-ຂາເຂົ້າ ;
2. ອາກອນຕົວເລກທຸລະກິດ ຫຼື ອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ, ອາກອນຊົມໃຊ້, ອາກອນກຳໄລຈາກສິນຄ້ານຳເຂົ້າ;
3. ຄ່າທຳນຽມ ແລະຄ່າບໍລິການຕ່າງໆໃນຂອດຂາອອກ-ຂາເຂົ້າເຊັ່ນ: ຄ່າຜ່ານດ່ານ, ຄ່າອອກໜັງສື ແລະ ບັດຜ່ານແດນ;
4. ລາຍຮັບຈາກຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ເຊັ່ນ : ການຂາຍໄມ້, ແຮ່ທາດ, ລາຍຮັບຈາກການເຊົ່າເຮືອນ ແລະຊັບສິນອື່ນໆຂອງລັດ;
5. ການຂາຍຊັບສິນ ແລະ ຮຸ້ນຂອງລັດຖະບານ;
6. ລາຍຮັບຈາກການບິນຜ່ານນ່ານຟ້າ, ຄ່າພາກຫຼວງ;
7. ລາຍຮັບຈາກບັນດາກອງທຶນ ຂອງລັດ;

8. ລາຍຮັບຈາກບັນດາອົງການບໍລິຫານວິຊາການ;
9. ລາຍຮັບຈາກດອກເບ້ຍເງິນໃຫ້ກູ້ຢືມ ແລະເງິນທົດແທນຕົ້ນທຶນຂອງລັດຖະບານ;
10. ລາຍຮັບຈາກການປັບໃໝ ແລະຂາຍເຄື່ອງທີ່ຖືກຮິບ;
11. ລາຍຮັບຈາກການຊ່ວຍເຫຼືອລ້າຂອງຕ່າງປະເທດ;
12. ລາຍຮັບຈາກການລະດົມທຶນ ແລະ ປະກອບສ່ວນຂອງບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ;
13. ລາຍຮັບອື່ນໆ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 38. ແຫຼ່ງລາຍຮັບງົບປະມານທີ່ເປັນພູດຂອງທ້ອງຖິ່ນ

ລາຍຮັບງົບປະມານທີ່ເປັນພູດຂອງທ້ອງຖິ່ນ ຮ້ອຍສ່ວນຮ້ອຍ (100%) ຈາກແຫຼ່ງທີ່ຕົນຄຸ້ມຄອງ ມີດັ່ງນີ້ :

1. ຄ່າທຳນຽມນຳໃຊ້ທີ່ດິນ (ພາສີທີ່ດິນ), ຄ່າເຊົ່າທີ່ດິນ; ຄ່າມອບສິດນຳໃຊ້ ແລະໂອນສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນ, ຄ່າທຳນຽມອອກທະບຽນອາກອນ, ອາກອນລາຍໄດ້ຈາກບຸກຄົນ ;
2. ລາຍຮັບຈາກຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດເຊັ່ນ :ການຂາຍຫີນ, ຊາຍ, ດິນດຳ, ດິນແດງ, ຄ່າເຊົ່າຊັບສິນຂອງລັດເຊັ່ນ: ເຮືອນ, ທີ່ດິນ ແລະຊັບສິນອື່ນໆ;
3. ລາຍຮັບຈາກບັນດາກອງທຶນ ຂອງລັດ;
4. ລາຍຮັບຈາກບັນດາຫົວໜ່ວຍບໍລິຫານ ວິຊາການ ;
5. ລາຍຮັບຈາກຄ່າທຳນຽມຕ່າງໆ ແລະ ຄ່າບໍລິການຂອງລັດ ;
6. ລາຍຮັບຈາກການປັບໃໝ ແລະ ຂາຍເຄື່ອງທີ່ຖືກຮິບ ;
7. ລາຍຮັບຈາກການປະກອບສ່ວນຂອງບຸກຄົນ ແລະການຈັດຕັ້ງ ;
8. ເງິນຊ່ວຍເຫຼືອລ້າຈາກຕ່າງປະເທດ;
9. ລາຍຮັບອື່ນໆ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 39. ແຫຼ່ງລາຍຮັບພູດແບ່ງປັນ ລະຫວ່າງ ສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ

ແຫຼ່ງລາຍຮັບພູດແບ່ງປັນ ລະຫວ່າງງົບປະມານ ສູນກາງ ແລະ ງົບປະມານທ້ອງຖິ່ນ ລວມມີ :

1. ອາກອນຕົວເລກທຸລະກິດຫຼືອາກອນມູນຄ່າເພີ່ມ ຈາກການຜະລິດສິນຄ້າພາຍໃນປະເທດ ;
2. ອາກອນຊົມໃຊ້ ທີ່ເກັບຈາກການຜະລິດສິນຄ້າພາຍໃນປະເທດ ;
3. ອາກອນກຳໄລ, ອາກອນຕ່ຳສຸດ ທີ່ເກັບຈາກການຜະລິດສິນຄ້າພາຍໃນປະເທດ ;
4. ລາຍຮັບເງິນປັນຜົນກຳໄລສຸດທິ.

ການກຳນົດອັດຕາສ່ວນການແບ່ງປັນປະເພດລາຍຮັບ ຢູ່ໃນພູດແບ່ງປັນ ແມ່ນລັດຖະບານເປັນຜູ້ຕົກລົງ. ໃນກໍລະນີທີ່ທ້ອງຖິ່ນໃດ ຫາກມີລາຍຮັບພູດຂອງທ້ອງຖິ່ນຫຼາຍກວ່າແຜນລາຍຈ່າຍປະຈຳສົກປີ ທີ່ສະພາແຫ່ງຊາດຮັບຮອງ ລັດຖະບານສາມາດ ກຳນົດລາຍຮັບສະເພາະໃຫ້ທ້ອງຖິ່ນນັ້ນ.

ໝວດທີ 3
ການແບ່ງລາຍຈ່າຍງົບປະມານລະຫວ່າງ ສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ

ມາດຕາ 40. ລາຍຈ່າຍງົບປະມານແຫ່ງລັດ

ລາຍຈ່າຍງົບປະມານແຫ່ງລັດ ປະກອບດ້ວຍ :

- ລາຍຈ່າຍງົບປະມານສູນກາງ ;
- ລາຍຈ່າຍງົບປະມານທ້ອງຖິ່ນ.

ມາດຕາ 41. ລາຍຈ່າຍງົບປະມານສູນກາງ

ລາຍຈ່າຍງົບປະມານສູນກາງ ປະກອບມີ :

1. ລາຍຈ່າຍຮັບໃຊ້ວຽກງານບໍລິຫານກົງຈັກຂອງອົງການຈັດຕັ້ງລັດ, ແນວລາວສ້າງຊາດ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນຂັ້ນສູນກາງ;
2. ລາຍຈ່າຍໃຫ້ກຳລັງປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ທີ່ສູນກາງຄຸ້ມຄອງ ແລະກຳລັງຫຼວງ;
3. ລາຍຈ່າຍຊຳລະໜີ້ດອກເບ້ຍເງິນກູ້ພາຍໃນປະເທດ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ຂອງລັດຖະບານ, ເງິນປະກອບສ່ວນພັນທະໃຫ້ອົງການຈັດຕັ້ງສາກົນ;
4. ລາຍຈ່າຍກອງທຶນຂອງລັດ;
5. ລາຍຈ່າຍອົງການບໍລິຫານວິຊາການ;
6. ລາຍຈ່າຍເງິນແຮລັດຖະບານ;
7. ລາຍຈ່າຍເຂົ້າຄັງສະສົມແຫ່ງລັດ;
8. ລາຍຈ່າຍລົງທຶນ ລວມມີ ການລົງທຶນກໍ່ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ທຶນສົມທົບບັນດາໂຄງການຊ່ວຍເຫຼືອລ້າ, ກູ້ຢືມ, ປະກອບທຶນຮ່ວມທຸລະກິດ ທີ່ຂຶ້ນກັບຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງສູນກາງ;
9. ລາຍຈ່າຍຖົມຊຸມລາຄາ ແລະ ອັດຕາດອກເບ້ຍ ຕາມນະໂຍບາຍຂອງລັດຖະບານ;
10. ລາຍຈ່າຍໃຫ້ກູ້ຢືມຂອງລັດຖະບານ;
11. ລາຍຈ່າຍຊ່ວຍເຫຼືອລ້າ ;
12. ລາຍຈ່າຍອື່ນໆ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 42. ລາຍຈ່າຍງົບປະມານທ້ອງຖິ່ນ

ລາຍຈ່າຍງົບປະມານທ້ອງຖິ່ນ ປະກອບມີ :

1. ລາຍຈ່າຍຮັບໃຊ້ວຽກງານບໍລິຫານຂອງອົງການຈັດຕັ້ງລັດ, ແນວລາວສ້າງຊາດ, ອົງການຈັດຕັ້ງມະຫາຊົນ ຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ ;
2. ລາຍຈ່າຍໃຫ້ກຳລັງປ້ອງກັນຊາດ-ປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ ຂອງທ້ອງຖິ່ນຄຸ້ມຄອງ ;
3. ລາຍຈ່າຍກອງທຶນຂອງລັດ ;

4. ລາຍຈ່າຍອີງການບໍລິຫານວິຊາການ ;
5. ລາຍຈ່າຍເງິນແຮທ້ອງຖິ່ນ ;
6. ລາຍຈ່າຍເຂົ້າຄັງສະສົມແຫ່ງລັດ ;
7. ລາຍຈ່າຍລົງທຶນ ລວມມີ ການກໍ່ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ທຶນສົມທົບບັນດາໂຄງການຊ່ວຍເຫຼືອລ້າ, ກູ້ຢືມ ທີ່ຂຶ້ນກັບທ້ອງຖິ່ນຄຸ້ມຄອງ ;
8. ລາຍຈ່າຍຊ່ວຍເຫຼືອລ້າ;
9. ລາຍຈ່າຍອື່ນໆ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.

ໝວດທີ 4
ການຊ່ວຍໜູນງົບປະມານທ້ອງຖິ່ນ

ມາດຕາ 43. ການຊ່ວຍໜຸນເພື່ອການດຸນດ່ຽງ

ໃນກໍລະນີທີ່ລາຍຮັບງົບປະມານຊຶ່ງເປັນພູດຮ້ອຍສ່ວນຮ້ອຍ (100%) ຂອງທ້ອງຖິ່ນ ບວກກັບລາຍຮັບພູດແບ່ງປັນ ຫາກບໍ່ພຽງພໍກັບລາຍຈ່າຍທີ່ສະພາແຫ່ງຊາດຮັບຮອງນັ້ນ ງົບປະມານສູນກາງຈະຊ່ວຍໜຸນໃຫ້ງົບປະມານທ້ອງຖິ່ນ ເພື່ອຮັບປະກັນລາຍຈ່າຍປະຈຳສົກປີ.

ມາດຕາ 44. ການຊ່ວຍໜຸນງົບປະມານທີ່ມີເປົ້າໝາຍ

ນອກຈາກການຊ່ວຍໜູນໃຫ້ງົບປະມານທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 43 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ແລ້ວ ງົບປະມານສູນກາງຈະຊ່ວຍໜຸນໃຫ້ງົບປະມານທ້ອງຖິ່ນ ເພື່ອນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນເປົ້າໝາຍສະເພາະດັ່ງນີ້ :

1. ເພື່ອປະຕິບັດແຜນງານ, ໂຄງການລົງທຶນ ທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນແຜນລວມປະຈຳສົກປີ ຊຶ່ງລັດຖະບານມອບເພີ່ມເຕີມໃຫ້;
2. ເພື່ອແກ້ໄຂບັນຫາສຸກເສີນ, ຮີບດ່ວນ ຊຶ່ງບໍ່ນອນໃນແຜນງົບປະມານປະຈຳສົກປີຂອງທ້ອງຖິ່ນຕາມການຕົກລົງຂອງລັດຖະບານ.

ມາດຕາ 45. ນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມການເກັບລາຍຮັບງົບປະມານ

ລັດປະຕິບັດນະໂຍບາຍສົ່ງເສີມການເກັບລາຍຮັບງົບປະມານດັ່ງນີ້ :

1. ໃນກໍລະນີທີ່ທ້ອງຖິ່ນເກັບລາຍຮັບທີ່ເປັນພູດຂອງຕົນ ຫາກໄດ້ລື່ນແຜນການ, ສ່ວນທີ່ລື່ນນັ້ນ ແມ່ນມອບໃຫ້ທ້ອງຖິ່ນນຳໃຊ້ທັງໝົດ ເພື່ອພັດທະນາທ້ອງຖິ່ນຂອງຕົນ;
2. ຖ້າພູດຂອງສູນກາງທີ່ປະຕິບັດຢູ່ທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ພູດແບ່ງປັນລະຫວ່າງ ສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ຫາກເກັບໄດ້ລື່ນແຜນການ, ຈຳນວນລື່ນນັ້ນ ແມ່ນລັດຖະບານຈະເປັນຜູ້ຕົກລົງແບ່ງປັນໃຫ້ທ້ອງຖິ່ນ ຕາມອັດຕາສ່ວນທີ່ເໝາະສົມ.

ມາດຕາ 46. ວິທີການແກ້ໄຂການເກັບລາຍຮັບທີ່ບໍ່ໄດ້ຕາມແຜນການ

ພາຍຫຼັງທີ່ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນງົບປະມານແຫ່ງລັດປະຈຳສົກປີ ເກີນຫົກເດືອນແລ້ວ ແຕ່ການເກັບລາຍຮັບບໍ່ໄດ້ຕາມແຜນການ ກະຊວງການເງິນເປັນເຈົ້າການຄົ້ນຄວ້າແຫຼ່ງເງິນ ສະເໜີລັດຖະບານຕົກລົງໃຫ້ກະຊວງການເງິນຊອກແຫຼ່ງທຶນມາດຸນດ່ຽງ ຫຼື ຕົກລົງຫຼຸດລາຍຈ່າຍງົບປະມານຂອງອົງການຈັດຕັ້ງລັດ ແລະອົງການຈັດຕັ້ງອື່ນ ຢູ່ສູນກາງ ແລະທ້ອງຖິ່ນລົງຕາມຈຳນວນເງິນທີ່ເກັບບໍ່ໄດ້ ເພື່ອຮັກສາລະດັບການດຸນດ່ຽງງົບປະມານປະຈຳສົກປີ ແລ້ວລາຍງານໃຫ້ສະພາແຫ່ງຊາດຊາບ.

ໃນກໍລະນີທີ່ການເກັບລາຍຮັບຫາກບໍ່ໄດ້ຕາມແຜນການປະຈຳສົກປີແຕ່ ຫ້າສ່ວນຮ້ອຍ ຂຶ້ນໄປ ກະຊວງການເງິນຕ້ອງສະເໜີລັດຖະບານ ເພື່ອນຳສະເໜີຕໍ່ສະພາແຫ່ງຊາດ ພິຈາລະນາດັດແກ້ແຜນງົບປະມານແຫ່ງລັດ.

ພາກທີ V
ການສ້າງ ແລະການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແຜນງົບປະມານແຫ່ງລັດ

ໝວດທີ 1
ການສ້າງແຜນງົບປະມານແຫ່ງລັດ

ມາດຕາ 47. ການສ້າງແຜນງົບປະມານແຫ່ງລັດ

ການສ້າງແຜນງົບປະມານແຫ່ງລັດປະຈຳສົກປີ ໃຫ້ປະຕິບັດດັ່ງນີ້ :

1. ຕ້ອງສ້າງບົນພື້ນຖານແຜນຍຸດທະສາດການເງິນ ໄລຍະກາງ, ໄລຍະຍາວ ທີ່ລັດຖະບານກຳນົດ ຕາມການຮັບຮອງຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ ;
2. ຕ້ອງໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບລະດັບການຂະຫຍາຍຕົວຂອງເສດຖະກິດ ແລະແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມຂອງປະເທດ ໃນແຕ່ລະໄລຍະ ເພື່ອຮັບປະກັນສະເຖຍລະພາບ ທາງດ້ານການເງິນ ;
3. ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມຫຼັກການລວມສູນປະຊາທິປະໄຕ ດ້ວຍການເຂົ້າຮ່ວມຂອງຄະນະສະມາຊິກສະພາແຫ່ງຊາດ ຢູ່ຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນ ແລະຂອງກຳມາທິການຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ ຢູ່ຂັ້ນສູນກາງ;
4. ຕ້ອງເລີ່ມຈາກຫົວໜ່ວຍຮາກຖານຂຶ້ນມາຕາມຄຳສັ່ງ, ຕົວເລກຊີ້ນຳ ຂອງລັດຖະບານ ແລະຄຳແນະນຳຂອງກະຊວງການເງິນ ;
5. ຕ້ອງຄິດໄລ່ສັງລວມແຜນງົບປະມານຕາມຂະແໜງການສາຍຕັ້ງ ເພື່ອຜ່ານສະພາແຫ່ງຊາດປະຈຳສົກປີ ສຳລັບບາງຂະແໜງການທີ່ເປັນບູລິມະສິດ ແລະບາງຂະແໜງການ ທີ່ຂຶ້ນກັບສາຍຕັ້ງ.

ການສ້າງແຜນລາຍຮັບງົບປະມານແຫ່ງລັດປະຈຳສົກປີ ໃຫ້ດຳເນີນບົນພື້ນຖານຄວາມອາດສາມາດຂຸດຄົ້ນ ແຫຼ່ງລາຍຮັບ ຈາກຫົວໜ່ວຍການຜະລິດ ແລະ ການບໍລິການ ໂດຍຄິດໄລ່ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.

ການສ້າງແຜນລາຍຈ່າຍງົບປະມານແຫ່ງລັດປະຈຳສົກປີ ໃຫ້ປະຕິບັດດັ່ງນີ້ :

1. ຕ້ອງຮັບປະກັນຄວາມຍຸຕິທຳ ແລະສະເໝີພາບ ໂດຍຄິດໄລ່ແບ່ງປັນ ຕາມກຳນົດໝາຍແບ່ງປັນລາຍຈ່າຍງົບປະມານ ທີ່ລັດຖະບານຮັບຮອງເອົາ ແຕ່ລະໄລຍະ ;
2. ຕ້ອງອີງຕາມຄວາມອາດສາມາດຂອງການເກັບລາຍຮັບ ແນໃສ່ຮັກສາລະດັບການຂາດດຸນໃຫ້ຢູ່ໃນລະດັບທີ່ເໝາະສົມ ແລະຮັບປະກັນສະເຖຍລະພາບທາງດ້ານເສດຖະກິດ-ການເງິນ.

ມາດຕາ 48. ການປຶກສາຫາລືແຜນງົບປະມານແຫ່ງລັດ

ໃນໄລຍະການສ້າງແຜນງົບປະມານ ຂະແໜງການການເງິນ ຕ້ອງປະຕິບັດໜ້າທີ່ດັ່ງນີ້ :

1. ປຶກສາຫາລືກັບບັນດາອົງການຈັດຕັ້ງຂອງລັດ ແລະອົງການຈັດຕັ້ງອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຢູ່ສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ເພື່ອຄົ້ນຄວ້າ, ກຳນົດຄວາມອາດສາມາດທາງດ້ານລາຍຮັບ-ລາຍຈ່າຍ ;
2. ສະເໜີວິທີການເພື່ອຮັບປະກັນການດຸນດ່ຽງລວມງົບປະມານ. ໃນເວລາປຶກສາຫາລື ຖ້າຫາກມີຄວາມຄິດຄວາມເຫັນແຕກຕ່າງກັນ ກະຊວງການເງິນຕ້ອງນຳສະເໜີນາຍົກລັດຖະມົນຕີ, ພະແນກການເງິນແຂວງ, ນະຄອນ ຕ້ອງນຳສະເໜີເຈົ້າແຂວງ, ເຈົ້າຄອງນະຄອນເພື່ອຂໍທິດຊີ້ນຳ ແລະຕົກລົງ.

ມາດຕາ 49. ການສັງລວມແຜນງົບປະມານແຫ່ງລັດ

ກະຊວງການເງິນເປັນຜູ້ສັງລວມແຜນລາຍຮັບ-ລາຍຈ່າຍງົບປະມານຂອງບັນດາອົງການຈັດຕັ້ງຂອງລັດ ແລະອົງການຈັດຕັ້ງອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຢູ່ສູນກາງ ແລະທ້ອງຖິ່ນ ລວມທັງແຜນດຸນດ່ຽງງົບປະມານແຫ່ງລັດແລ້ວລາຍງານລັດຖະບານ ເພື່ອນຳສະເໜີຕໍ່ສະພາແຫ່ງຊາດພິຈາລະນາຮັບຮອງເອົາ.

ມາດຕາ 50. ບັນດາເອກະສານທີ່ລັດຖະບານ ຕ້ອງນຳສະເໜີຕໍ່ສະພາແຫ່ງຊາດ

ບັນດາເອກະສານທີ່ລັດຖະບານ ຕ້ອງນຳສະເໜີຕໍ່ສະພາແຫ່ງຊາດ ລວມມີ:

1. ບົດສະຫຼຸບຕີລາຄາສະພາບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຂາດຕົວງົບປະມານແຫ່ງລັດປະຈຳສົກປີຜ່ານມາ;
2. ບົດລາຍງານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນງົບປະມານແຫ່ງລັດປະຈຳສົກປີ ;
3. ບົດສະເໜີຮ່າງແຜນລວມຍອດລາຍຮັບ ແລະລາຍຈ່າຍ, ລະດັບຂາດດຸນງົບປະມານແຫ່ງລັດປະຈຳສົກປີຕໍ່ໄປ;
4. ຕາຕະລາງຮ່າງແຜນລາຍຮັບ-ລາຍຈ່າຍງົບປະມານ ຂອງບັນດາອົງການຈັດຕັ້ງຂອງລັດ ແລະອົງການຈັດຕັ້ງອື່ນ ຂັ້ນສູນກາງ ແລະທ້ອງຖິ່ນ;

5. ລາຍງານສະພາບໜີ້ສິນຂອງລັດ ທີ່ຮອດກຳນົດ, ກາຍກຳນົດຕ້ອງຊຳລະ, ຈຳນວນດອກເບ້ຍຕ້ອງຈ່າຍໃນປີ, ຄວາມສາມາດຊຳລະໃນປີ ແລະ ຍອດເຫຼືອໜີ້ຮອດທ້າຍປີ ;
6. ບັນຊີແຜນງານ ແລະ ໂຄງການລົງທຶນທີ່ສຳຄັນຂອງລັດຖະບານ.

ມາດຕາ 51. ຂັ້ນຕອນ ແລະກຳນົດເວລາກ່ຽວກັບການສ້າງແຜນງົບປະມານແຫ່ງລັດ

ການສ້າງແຜນງົບປະມານແຫ່ງລັດ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມຂັ້ນຕອນ ແລະກຳນົດເວລາດັ່ງນີ້ :

1. ໃນຕົ້ນເດືອນມັງກອນ ລັດຖະບານອອກຄຳສັ່ງກ່ຽວກັບການສ້າງແຜນພັດທະນາເສດຖະກິດ-ສັງຄົມ ແລະແຜນງົບປະມານແຫ່ງລັດແລ້ວ ກະຊວງການເງິນອອກຄຳແນະນຳກ່ຽວກັບການສ້າງແຜນງົບປະມານແຫ່ງລັດປະຈຳສົກປີ ;
2. ບັນດາອົງການຈັດຕັ້ງຂອງລັດ ແລະອົງການຈັດຕັ້ງອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຢູ່ທ້ອງຖິ່ນ ສ້າງແຜນງົບປະມານຂອງຕົນ ດ້ວຍການເຂົ້າຮ່ວມຂອງຄະນະສະມາຊິກສະພາແຫ່ງຊາດ ແລ້ວພະແນກການເງິນແຂວງ, ນະຄອນ ສັງລວມເປັນແຜນງົບປະມານປະຈຳສົກປີຂອງທ້ອງຖິ່ນຕົນແລ້ວສົ່ງໃຫ້ກະຊວງການເງິນ ພາຍໃນ ເດືອນ ກຸມພາ ;
3. ບັນດາອົງການຈັດຕັ້ງຂອງລັດ ແລະອົງການຈັດຕັ້ງອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຢູ່ສູນກາງ ສ້າງແຜນງົບປະມານຂອງຕົນ ຊຶ່ງກຳມາທິການຂອງສະພາແຫ່ງຊາດມີສິດເຂົ້າຮ່ວມ ແລ້ວສົ່ງໃຫ້ກະຊວງການເງິນ ພາຍໃນເດືອນ ກຸມພາ ;
4. ກະຊວງການເງິນສັງລວມແຜນງົບປະມານແຫ່ງລັດ ຈາກບັນດາອົງການຈັດຕັ້ງຂອງລັດ ແລະອົງການຈັດຕັ້ງອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຢູ່ສູນກາງ ແລະທ້ອງຖິ່ນ ດ້ວຍການເຂົ້າຮ່ວມຂອງກຳມາທິ ການຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ ແລ້ວນຳສະເໜີລັດຖະບານ ພາຍໃນເດືອນ ເມສາ ;
5. ລັດຖະບານຄົ້ນຄວ້າ, ສັງລວມແຜນງົບປະມານແຫ່ງລັດ ແລ້ວສົ່ງຢ່າງເປັນທາງການໃຫ້ສະພາແຫ່ງຊາດ ສິບຫ້າວັນ ກ່ອນວັນເປີດກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ.

ໝວດທີ 2
ການພິຈາລະນາຮັບຮອງແຜນງົບປະມານແຫ່ງລັດ

ມາດຕາ 52. ການພິຈາລະນາຮັບຮອງແຜນງົບປະມານແຫ່ງລັດ

ກອງປະຊຸມສະໄໝສາມັນໃນເດືອນ ມິຖຸນາ ຫຼື ກໍລະກົດ ຂອງສະພາແຫ່ງຊາດ ພິຈາລະນາຮັບຮອງເອົາເນື້ອໃນຕ່າງໆຂອງແຜນງົບປະມານແຫ່ງລັດ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 50 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 53. ຂັ້ນຕອນການມອບແຜນງົບປະມານແຫ່ງລັດ

ຂັ້ນຕອນການມອບແຜນງົບປະມານແຫ່ງລັດ ໃຫ້ປະຕິບັດດັ່ງນີ້:

1. ພາຍຫຼັງທີ່ສະພາແຫ່ງຊາດໄດ້ຮັບຮອງເອົາແຜນງົບປະມານປະຈຳສົກປີແລ້ວ ລັດຖະບານເປັນຜູ້ອອກດຳລັດວ່າດ້ວຍ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນງົບປະມານແຫ່ງລັດ ພາຍໃນກຳນົດເວລາ ສິບຫ້າ ວັນ ;
2. ລັດຖະມົນຕີວ່າການກະຊວງການເງິນ ເປັນຜູ້ອອກແຈ້ງການ ແລະຄຳແນະນຳທາງດ້ານວິຊາການກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນງົບປະມານປະຈຳສົກປີ ພາຍໃນກຳນົດ ສິບຫ້າວັນ ນັບແຕ່ວັນລັດຖະບານອອກດຳລັດຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນງົບປະມານແຫ່ງລັດ ເປັນຕົ້ນໄປ;
3. ບັນດາອົງການຈັດຕັ້ງຂອງລັດ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຢູ່ສູນກາງ ແລະ ທ້ອງຖິ່ນ ມອບແຜນລາຍຮັບ ແລະລາຍຈ່າຍງົບປະມານ ໃຫ້ບັນດາກົມກອງ, ຂະແໜງການ ແລະ ຫົວໜ່ວຍຕ່າງໆທີ່ຂຶ້ນກັບຕົນ, ພ້ອມກັນນັ້ນ ກໍແຈ້ງໃຫ້ອົງການການເງິນ ແລະ ຄັງເງິນແຫ່ງຊາດທີ່ຕົນຂຶ້ນກັບ ເພື່ອຄຸ້ມຄອງ, ຕິດຕາມ ແລະ ກວດກາການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດລາຍຮັບ ແລະລາຍຈ່າຍງົບປະມານ ພາຍໃນກຳນົດ ສິບຫ້າວັນ ນັບແຕ່ວັນກະຊວງການເງິນອອກແຈ້ງການ ແລະຄຳແນະນຳເປັນຕົ້ນໄປ.

ມາດຕາ 54. ການດັດແກ້ແຜນງົບປະມານແຫ່ງລັດ

ການດັດແກ້ແຜນງົບປະມານແຫ່ງລັດປະຈຳສົກປີ ສາມາດປະຕິບັດໄດ້ໜຶ່ງເທື່ອຕໍ່ປີ ແລະ ພາຍຫຼັງທີ່ໄດ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນງົບປະມານ ໃນທຶກເດືອນຕົ້ນປີແລ້ວ ໃນກໍລະນີທີ່ມີການປ່ຽນແປງນະໂຍບາຍ ຫຼື ມີເຫດການໃດໜຶ່ງເກີດຂຶ້ນ ທີ່ບໍ່ໄດ້ຄາດຄະເນໄວ້ກ່ອນ ຊຶ່ງເປັນຜົນກະທົບເຖິງລາຍຮັບ ແລະລາຍຈ່າຍ ງົບປະມານແຫ່ງລັດປະຈຳສົກປີ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 46 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ການດັດແກ້ແຜນງົບປະມານແຫ່ງລັດປະຈຳສົກປີ ໃຫ້ປະຕິບັດຄ້າຍຄືກັນກັບຂັ້ນຕອນການພິຈາລະນາຮັບຮອງເອົາແຜນງົບປະມານປະຈຳສົກປີ.

ໝວດທີ 3
ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນງົບປະມານແຫ່ງລັດ

ມາດຕາ 55. ອົງການຈັດຕັ້ງເກັບລາຍຮັບ

ອົງການຈັດຕັ້ງເກັບລາຍຮັບງົບປະມານແຫ່ງລັດ ປະກອບມີ:

1. ຂະແໜງການສ່ວຍສາອາກອນ;
2. ຂະແໜງການພາສີ;
3. ບັນດາອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ລັດຖະບານອະນຸຍາດ ຫຼື ຖືກມອບສິດຈາກລັດຖະມົນຕີວ່າການກະຊວງການເງິນ ໃຫ້ເກັບລາຍຮັບ;
4. ບັນດາກອງທຶນ ແລະອົງການບໍລິຫານວິຊາການ ທີ່ລັດຖະບານອະນຸຍາດໃຫ້ສ້າງຕັ້ງ ແລະຖືກມອບສິດຈາກລັດຖະມົນຕີວ່າການກະຊວງການເງິນ ໃຫ້ເກັບລາຍຮັບ.

ມາດຕາ 56. ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງອົງການຈັດຕັ້ງເກັບລາຍຮັບ

ອົງການຈັດຕັ້ງເກັບລາຍຮັບງົບປະມານແຫ່ງລັດ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຕົ້ນຕໍດັ່ງນີ້ :

1. ສ້າງແຜນເກັບລາຍຮັບ, ເກັບກຳຂໍ້ມູນສະຖິຕິຫົວໜ່ວຍໃຫ້ຄົບຖ້ວນ, ຄິດໄລ່ໃຫ້ມີຄວາມຊັດເຈນ ແລະ ຮັບປະກັນຄວາມຍຸຕິທຳ, ໂປ່ງໃສ ແລະ ເປີດເຜີຍ;
2. ເຜີຍແຜ່, ແນະນຳ ກ່ຽວກັບລະບຽບກົດໝາຍຂອງຂະແໜງການການເງິນ ໃຫ້ບັນດາເປົ້າໝາຍ ທີ່ມີໜ້າທີ່ມອບພັນທະເຂົ້າງົບປະມານ, ເພີ່ມທະວີການຝຶກອົບຮົມທາງດ້ານວິຊາສະເພາະ ເພື່ອຍົກລະດັບຄຸນນະພາບຂອງວຽກງານ ແລະຫຼຸດຜ່ອນຂັ້ນຕອນໃນການບໍລິການ ທີ່ມີຫຼາຍຂອດ;
3. ຈັດຕັ້ງ, ຄຸ້ມຄອງ ການເກັບລາຍຮັບສ່ວຍສາອາກອນ, ພາສີ, ລາຍຮັບຈາກຊັບສິນ, ຄ່າທຳນຽມ, ຄ່າບໍລິການຕ່າງໆ ແລະລາຍຮັບອື່ນໆໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບກົດໝາຍ, ຄົບຖ້ວນ, ທັນກຳນົດເວລາ, ເປີດເຜີຍ ແລະ ໂປ່ງໃສ;
4. ເລັ່ງທວງ, ກ່າວເຕືອນ, ປັບໃໝ ເມື່ອພົບເຫັນອົງການຈັດຕັ້ງ, ບຸກຄົນ ຫຼື ນິຕິບຸກຄົນ ມອບລາຍຮັບເຂົ້າງົບປະມານຊັກຊ້າ ໂດຍບໍ່ມີເຫດຜົນພຽງພໍ ແລະ ສະເໜີໃຫ້ດຳເນີນຄະດີຕາມຂະບວນການຍຸຕິທຳ ໃນກໍລະນີທີ່ມີການລະເມີດຢ່າງຮ້າຍແຮງ ;

ການປະຕິບັດສິດ ແລະໜ້າທີ່ຂອງອົງການຈັດຕັ້ງເກັບລາຍຮັບ ແມ່ນຢູ່ພາຍໃຕ້ການກວດກາຂອງອົງການກວດກາພາຍໃນ, ອົງການກວດກາພາຍນອກ ແລະຄະນະສະເພາະກິດທີ່ຖືກແຕ່ງຕັ້ງ ຈາກອົງການທີ່ມີສິດອຳນາດ.

ມາດຕາ 57. ການປະຕິບັດລາຍຈ່າຍງົບປະມານແຫ່ງລັດ

ການຈ່າຍງົບປະມານແຫ່ງລັດ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມຫຼັກການ ແລະຂັ້ນຕອນ ການຄຸ້ມຄອງລາຍຈ່າຍດັ່ງນີ້:

- ຕ້ອງຢູ່ໃນແຜນງົບປະມານປະຈຳສົກປີ ;
- ຕ້ອງໄດ້ຮັບການອະນຸມັດ ;
- ໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມເປົ້າໝາຍລາຍຈ່າຍ ;
- ຕ້ອງຄິດໄລ່ໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມກຳນົດໝາຍການໃຊ້ຈ່າຍ ;
- ຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກຜູ້ສັ່ງການ ຫຼື ຜູ້ຖືກມອບສິດ.

ໃນກໍລະນີທີ່ສະພາແຫ່ງຊາດ ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຮັບຮອງເອົາແຜນງົບປະມານປະຈຳສົກປີນັ້ນ ລັດຖະບານມີສິດອະນຸຍາດໃຫ້ຈ່າຍລ່ວງໜ້າໄດ້ເທົ່າກັບ 1/12 ຂອງຍອດລາຍຈ່າຍທີ່ປະຕິບັດໃນປີຜ່ານມາ ເພື່ອຈ່າຍເງິນເດືອນ, ເງິນນະໂຍບາຍ, ລາຍຈ່າຍບໍລິຫານ ແລະລາຍຈ່າຍຊຳລະໜີ້ຕ່າງປະເທດ ທີ່ຮອດກຳນົດສັນຍາ.

ການເບີກຈ່າຍງົບປະມານ ຕ້ອງໃຫ້ຖືກຮ່ວງສາລະບານລາຍຈ່າຍ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໃນແຜນການປີ, ການຈົດກ່າຍໃຫ້ໄປຕາມສາລະບານງົບປະມານ ແລະ ການບັນຊີ ແຫ່ງລັດ.

ການຈັດຊື້, ການຈັດຈ້າງ, ການບໍລິການ ແລະ ການກໍ່ສ້າງ-ສ້ອມແປງ ດ້ວຍທຶນຂອງລັດ ຕ້ອງຜ່ານຂັ້ນຕອນ ແລະຮູບການປະມູນ ແລະປະກອບເອກະສານໃຫ້ຄົບຖ້ວນ ຕາມລະບຽບການ.

ການຈ່າຍງົບປະມານປີໃດ ຕ້ອງໄດ້ນຳໃຊ້ແຫຼ່ງລາຍຮັບງົບປະມານປີນັ້ນ ແຕ່ການຊຳລະກໍສາມາດດຳເນີນໄປໄດ້ອີກສາມເດືອນ ພາຍຫຼັງປິດບັນຊີເກັບລາຍຮັບໃນສົກປີງົບປະມານນັ້ນແລ້ວ ເພື່ອໃຫ້ຄັງເງິນແຫ່ງຊາດ ສາມາດສະຫຼຸບຂາດຕົວເປັນແຕ່ລະປີ.

ການນຳໃຊ້ເງິນງົບປະມານແຫ່ງຊາດເພື່ອຊຳລະລາຍຈ່າຍ ແມ່ນປະຕິບັດຕາມຮູບການຕ່າງໆເຊັ່ນ: ການໂອນບັນຊີ, ການຈ່າຍເປັນເງິນສົດ, ເປັນແຊັກ ແລະ ການເປີດຈົດໝາຍສິນເຊື່ອ.

ມາດຕາ 58. ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງ ຜູ້ສັ່ງການເອກ

ໃນວຽກງານການເງິນ ແລະງົບປະມານແຫ່ງລັດ ຜູ້ສັ່ງການເອກ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ ຕົ້ນຕໍດັ່ງນີ້ :

1. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນງົບປະມານແຫ່ງລັດປະຈຳສົກປີ ;
2. ຈັດຕັ້ງ, ຄຸ້ມຄອງການເກັບລາຍຮັບໃຫ້ໄດ້ຕາມແຜນການ ແລະ ລື່ນແຜນການ;
3. ປະຕິບັດລາຍຈ່າຍຕາມແຜນງົບປະມານປະຈຳປີທີ່ລັດຖະບານມອບໃຫ້;
4. ສັ່ງການໃຫ້ອົງການຈັດຕັ້ງຂອງລັດ ແລະອົງການຈັດຕັ້ງອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຢູ່ສູນກາງ ແລະທ້ອງຖິ່ນ ແກ້ໄຂ ເມື່ອກວດກາເຫັນການເກັບລາຍຮັບບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບກົດໝາຍ, ການປະຕິບັດລາຍຈ່າຍບໍ່ໄປຕາມລະບຽບຄຸ້ມຄອງລາຍຈ່າຍ ;
5. ສັ່ງມອບລາຍຮັບ ທີ່ຢູ່ນອກລະບົບໃຫ້ລວມສູນເຂົ້າງົບປະມານແຫ່ງລັດ ແລະ ຈັດສັນລາຍຮັບ ເພື່ອຕອບສະໜອງລາຍຈ່າຍໃນແຜນປະຈຳສົກປີ ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ຜູ້ສັ່ງການສາມາດຖອນລາຍຈ່າຍໃນແຜນການ ໄດ້ຢ່າງຄົບຖ້ວນ ແລະທັນກຳນົດເວລາ;
6. ອອກຄຳສັ່ງຈ່າຍເງິນໃນແຜນງົບປະມານແຫ່ງລັດປະຈຳສົກປີ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດຕາມຕົວເລກມອບໝາຍຂອງລັດຖະບານ.

ການປະຕິບັດສິດ ແລະໜ້າທີ່ຂອງຜູ້ສັ່ງການເອກ ແມ່ນຢູ່ພາຍໃຕ້ການກວດກາຂອງລັດຖະບານ, ສະພາແຫ່ງຊາດ, ອົງການທີ່ມີສິດໜ້າທີ່ກວດກາ ແລະຄະນະສະເພາະກິດ.

ມາດຕາ 59. ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຜູ້ສັ່ງການ

ໃນວຽກງານການເງິນ ແລະງົບປະມານແຫ່ງລັດ ຜູ້ສັ່ງການ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບ ຕົ້ນຕໍດັ່ງນີ້ :

1. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນງົບປະມານໃນສ່ວນທີ່ຕົນຮັບຜິດຊອບ ;
2. ເກັບລາຍຮັບໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບກົດໝາຍ, ຄົບຖ້ວນ, ທັນກຳນົດເວລາ, ເປີດເຜີຍ ແລະໂປ່ງໃສ;
3. ສູ້ຊົນເກັບລາຍຮັບໃຫ້ໄດ້ຕາມແຜນການ ຫຼື ລື່ນແຜນການ ;
4. ປະຕິບັດລາຍຈ່າຍງົບປະມານແຫ່ງລັດໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມເປົ້າໝາຍ, ຕາມສາລະບານງົບປະມານ ແລະການຂໍຈ່າຍງົບປະມານຕ້ອງປະກອບເອກະສານໃຫ້ຄົບຖ້ວນ;

5. ຈັດກ່າຍຕາມລະບຽບກົດໝາຍການບັນຊີແຫ່ງລັດ, ຄິດໄລ່ໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມ ກຳນົດໝາຍໃຊ້ຈ່າຍ.

ການປະຕິບັດສິດ ແລະໜ້າທີ່ຂອງຜູ້ສັ່ງການ ແມ່ນຢູ່ພາຍໃຕ້ການກວດກາຂອງກະຊວງການເງິນ, ອົງການທີ່ມີສິດໜ້າທີ່ກວດກາ ແລະຄະນະສະເພາະກິດ.

ມາດຕາ 60. ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຄັງເງິນແຫ່ງຊາດ

ໃນວຽກງານການເງິນ ແລະງົບປະມານແຫ່ງລັດ ຄັງເງິນແຫ່ງຊາດ ມີຄວາມຮັບຜິດຊອບຕົ້ນຕໍດັ່ງນີ້:

1. ປະຕິບັດແຜນງົບປະມານ ແຫ່ງລັດ, ຄຸ້ມຄອງ, ຕິດຕາມ, ຈັດກ່າຍ, ບັນທຶກລາຍຮັບ ແລະລາຍຈ່າຍງົບປະມານແຫ່ງລັດ ຕາມແຜນທີ່ສະພາແຫ່ງຊາດໄດ້ຮັບຮອງເອົາ, ຮຽກເກັບລາຍຮັບເຂົ້າຄັງເງິນແຫ່ງຊາດ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງ, ຄົບຖ້ວນ ແລະ ທັນກຳນົດເວລາ;
2. ໂຈະການເຄື່ອນໄຫວບັນຊີເງິນຝາກຂອງລູກຄ້າ ຢູ່ໃນລະບົບຄັງເງິນແຫ່ງຊາດ ແລະສະເໜີໃຫ້ທະນາຄານ ໂຈະການເຄື່ອນໄຫວບັນຊີເງິນຝາກຂອງລູກຄ້າ ຕາມການສະເໜີຂອງອົງການຈັດຕັ້ງເກັບລາຍຮັບ;
3. ແຍກປະເພດລາຍຮັບງົບປະມານ ທີ່ເປັນພູດຂອງສູນກາງມອບເຂົ້າບັນຊີສູນກາງ, ລາຍຮັບພູດຂອງທ້ອງຖິ່ນ ມອບເຂົ້າບັນຊີທ້ອງຖິ່ນ ແລະພູດແບ່ງປັນລະຫວ່າງສູນກາງ ແລະທ້ອງຖິ່ນຕ້ອງມອບຕາມອັດຕາສ່ວນແບ່ງປັນທີ່ລັດຖະບານຕົກລົງໃນແຕ່ລະໄລຍະ;
4. ກວດກາທຸກຮ່ວງລາຍຈ່າຍງົບປະມານແຫ່ງລັດ ກ່ອນການເບີກຈ່າຍເງິນອອກຈາກຄັງເງິນ, ກວດກາການປະຕິບັດສິດຂອງຜູ້ສັ່ງການ, ກວດກາຄວາມຖືກຕ້ອງຂອງເອກະສານຂໍຈ່າຍເງິນ. ໃນກໍລະນີທີ່ກວດກາເຫັນວ່າຜູ້ສັ່ງການ ສັ່ງຈ່າຍເງິນບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບກົດໝາຍ ກໍມີສິດ ແນະນຳຢ່າງທັນການ ເພື່ອແກ້ໄຂໃຫ້ຖືກຕ້ອງ;
5. ຄຸ້ມຄອງຄັງງົບປະມານແຫ່ງລັດ, ກອງທຶນຂອງລັດ, ຂອງອົງການບໍລິຫານວິຊາການ, ເງິນຊ່ວຍເຫຼືອລ້າ ແລະເງິນກູ້ຢືມ, ເງິນຝາກຂອງອົງການຈັດຕັ້ງລັດ, ອົງການຈັດຕັ້ງອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງລວມທັງບັນຊີເງິນຝາກຂອງລັດວິສາຫະກິດ, ຂອງບຸກຄົນ ແລະການຈັດຕັ້ງ;
6. ເປີດບັນຊີເງິນຝາກຢູ່ທະນາຄານຕາມລະບຽບກົດໝາຍ ແລະຕາມການຕົກລົງຂອງລັດຖະບານ.

ມາດຕາ 61. ການບັນຊີ ແລະ ສາລະບານງົບປະມານແຫ່ງລັດ

ລາຍຮັບ ແລະລາຍຈ່າຍງົບປະມານແຫ່ງລັດທັງໝົດ ຕ້ອງໄດ້ຈັດກ່າຍຕາມລະບົບການບັນຊີແຫ່ງລັດ ໂດຍໃຫ້ສອດຄ່ອງກັບລະບຽບກົດໝາຍກ່ຽວກັບການບັນຊີ ແລະສາລະບານງົບປະມານແຫ່ງລັດ ທີ່ປະກາດໃຊ້ໃນແຕ່ລະໄລຍະ.

ມາດຕາ 62. ການຄຸ້ມຄອງໜີ້ສິນພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ

ການຄຸ້ມຄອງໜີ້ສິນພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ມີດັ່ງນີ້:

1. ລັດຖະບານ ຕ້ອງຄຸ້ມຄອງໜີ້ສິນຕາມການຕົກລົງຂອງສະພາແຫ່ງຊາດເປັນແຕ່ລະປີ, ຄວບຄຸມຍອດໜີ້ ໂດຍອີງຕາມຖານະການເງິນຂອງປະເທດ ທີ່ສາມາດຊຳລະຕົ້ນທຶນ ແລະ ດອກເບັ້ຍ, ເປົ້າໝາຍການລົງທຶນທີ່ຈຳເປັນ, ການຂະຫຍາຍຕົວຂອງລວມຍອດຜະລິດຕະພັນພາຍໃນ, ແຜນງົບປະມານແຫ່ງລັດປະຈຳສົກປີ, ແຜນຍຸດທະສາດການເງິນໄລຍະກາງ ແລະ ໄລຍະຍາວ;
2. ລັດຖະບານບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ບັນດາອົງການຈັດຕັ້ງຂອງລັດ ແລະອົງການຈັດຕັ້ງອື່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຢູ່ສູນກາງ ແລະທ້ອງຖິ່ນ ສ້າງໜີ້ສິນຈາກການຈ່າຍນອກແຜນ ຫຼື ຈ່າຍເກີນແຜນງົບປະມານແຫ່ງລັດ ;
3. ໜີ້ສິນທີ່ລັດຖະບານ ຮັບຮູ້ຕ້ອງໄດ້ຈັດເຂົ້າໃນແຜນງົບປະມານໄລຍະກາງ, ໄລຍະຍາວ ແລະ ແຜນງົບປະມານປະຈຳສົກປີ ເພື່ອຊຳລະ.

ມາດຕາ 63. ການກູ້ຢືມເງິນ

ການກູ້ຢືມເງິນແມ່ນເພື່ອດຸນດ່ຽງງົບປະມານປະຈຳສົກປີ ເປັນແຫຼ່ງເງິນສຳລັບການລົງທຶນ ແລະຕ້ອງໄດ້ໃຊ້ແທນດອກເບັ້ຍ, ຕົ້ນທຶນຄືນແກ່ຜູ້ໃຫ້ກູ້ຢືມ.

ວິທີການກູ້ຢືມເງິນ ແມ່ນໃຫ້ປະຕິບັດດັ່ງນີ້:

1. ການກູ້ຢືມເງິນຈາກແຫຼ່ງພາຍໃນ ແລະຕ່າງປະເທດ ຕ້ອງໄດ້ລວມສູນຢູ່ໃນແຜນງົບປະມານແຫ່ງລັດໄລຍະກາງ, ໄລຍະຍາວ ແລະແຜນງົບປະມານປະຈຳສົກປີ ໂດຍຈົດເຂົ້າໃນລະບົບບັນຊີຄັງເງິນແຫ່ງຊາດ;
2. ການກູ້ຢືມເງິນຕ້ອງຜ່ານປະຕູດຽວ ຢູ່ກະຊວງການເງິນ ຊຶ່ງເປັນເສນາທິການໃຫ້ລັດຖະບານໃນການຄຸ້ມຄອງການກູ້ຢືມ ແລະນຳໃຊ້ເງິນກູ້ຢືມ.

ໃນການຄຸ້ມຄອງການກູ້ຢືມເງິນນັ້ນ ກະຊວງການເງິນຕ້ອງໄດ້ຄົ້ນຄວ້າຄວາມອາດສາມາດໃຊ້ແທນທັງດອກເບັ້ຍ ແລະຕົ້ນທຶນຄືນ ເພື່ອສະເໜີໃຫ້ລັດຖະບານນຳສະເໜີຕໍ່ສະພາແຫ່ງຊາດ ພິຈາລະນາຮັບຮອງ.

ມາດຕາ 64. ການຊ່ວຍເຫຼືອລ້າ

ການຊ່ວຍເຫຼືອລ້າ ແມ່ນໃຫ້ປະຕິບັດດັ່ງນີ້ :

1. ລາຍຮັບຊ່ວຍເຫຼືອລ້າທັງໝົດຈາກພາຍໃນ ແລະຕ່າງປະເທດ ຕ້ອງຈົດ ຫຼື ມອບເຂົ້າງົບປະມານແຫ່ງລັດ ແລະເປີດບັນຊີຄຸ້ມຄອງໃນລະບົບຄັງເງິນແຫ່ງຊາດ ສຳລັບການຊ່ວຍເຫຼືອລ້າທີ່ໄດ້ມອບເຂົ້າງົບປະມານ;
2. ສຳລັບການຊ່ວຍເຫຼືອລ້າຈາກຕ່າງປະເທດທີ່ຕິດພັນກັບໂຄງການ ແມ່ນມອບສິດໃຫ້ອົງການຈັດຕັ້ງຂອງລັດ, ອົງການຈັດຕັ້ງອື່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂັ້ນສູນກາງ ແລະທ້ອງຖິ່ນ ພົວພັນ ແລະ ເຈລະຈາກັບຜູ້ໃຫ້ທຶນ ດ້ວຍການເຂົ້າຮ່ວມຂອງຂະແໜງການການເງິນ;

3. ສຳລັບການຊ່ວຍເຫຼືອລ້າຈາກພາຍໃນປະເທດ ແມ່ນອະນຸຍາດໃຫ້ອົງການຈັດຕັ້ງຂອງລັດ, ອົງການຈັດຕັ້ງອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຂັ້ນສູນກາງ ແລະທ້ອງຖິ່ນ ພົວພັນ ແລະ ເຈລະຈາ ໂດຍກົງກັບຜູ້ໃຫ້ທຶນ.

ມາດຕາ 65. ການດັດສະເລ່ຍລາຍຈ່າຍງົບປະມານແຫ່ງລັດ

ເມື່ອການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນງົບປະມານແຫ່ງລັດ ຫາກບໍ່ສອດຄ່ອງກັບສະພາບຄວາມເປັນຈິງ ຕ້ອງມີການດັດສະເລ່ຍລາຍຈ່າຍງົບປະມານດັ່ງນີ້:

1. ປ່ຽນລາຍຈ່າຍງົບປະມານຈາກຮ່ວງໜຶ່ງໄປໃສ່ຮ່ວງອື່ນໃນພາກດຽວກັນ ທີ່ຢູ່ໃນແຜນງົບປະມານປະຈຳສົກປີ ຊຶ່ງຜູ້ສັ່ງການ ເປັນຜູ້ຕົກລົງ;
2. ປ່ຽນລາຍຈ່າຍງົບປະມານຈາກພາກໜຶ່ງໄປໃສ່ພາກອື່ນ ທີ່ຢູ່ໃນແຜນງົບປະມານປະຈຳສົກປີ ຊຶ່ງຜູ້ສັ່ງການເອກ ເປັນຜູ້ຕົກລົງ ;
3. ປ່ຽນລາຍຈ່າຍງົບປະມານຈາກອົງການຈັດຕັ້ງໜຶ່ງໄປໃສ່ອົງການຈັດຕັ້ງອື່ນ, ຈາກທ້ອງຖິ່ນໜຶ່ງໄປໃສ່ທ້ອງຖິ່ນອື່ນ ທີ່ຢູ່ໃນແຜນງົບປະມານປະຈຳສົກປີ ຊຶ່ງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ ເປັນຜູ້ຕົກລົງ.

ໝວດທີ 4
ການປິດບັນຊີ ແລະ ການສະຫຼຸບຂາດຕົວງົບປະມານແຫ່ງລັດ

ມາດຕາ 66. ການປິດ ແລະສະຫຼຸບ ບັນຊີງົບປະມານແຫ່ງລັດ

ອົງການຈັດຕັ້ງເກັບລາຍຮັບທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 55 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ແລະອົງການຈັດຕັ້ງອື່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຕ້ອງປິດ ແລະສະຫຼຸບບັນຊີງົບປະມານຂອງຕົນ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.

ສ່ວນບັນດາວິສາຫະກິດ ຕ້ອງປິດ ແລະສະຫຼຸບບັນຊີ ການເຄື່ອນໄຫວທຸລະກິດຂອງຕົນ ປະຈຳສົກປີ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບການບັນຊີ.

ມາດຕາ 67. ການປິດຮັບເອກະສານ ກ່ຽວກັບ ລາຍຮັບ-ລາຍຈ່າຍງົບປະມານແຫ່ງລັດ

ຄັງເງິນແຫ່ງຊາດ ເປັນຜູ້ປິດຮັບເອກະສານຂອງບັນດາອົງການຈັດຕັ້ງທີ່ມີສິດສັ່ງມອບລາຍຮັບ ແລະເອກະສານຂໍເບີກຈ່າຍງົບປະມານແຫ່ງລັດ ຂອງຜູ້ມີສິດສັ່ງຈ່າຍ ໃນວັນທີ 30 ກັນຍາ.

ມາດຕາ 68. ກຳນົດເວລາສັງລວມລາຍຮັບ-ລາຍຈ່າຍ

ການສະຫຼຸບສັງລວມລາຍຮັບ-ລາຍຈ່າຍ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມກຳນົດເວລາດັ່ງນີ້:

- ສະຫຼຸບສັງລວມລາຍຮັບທີ່ເກັບໄດ້ຕົວຈິງໃນສົກປີງົບປະມານຈົນຮອດວັນທີ 30 ກັນຍາ;

- ສະຫຼຸບສັງລວມການເບີກຈ່າຍງົບປະມານຜ່ານມາ, ໃບຂໍຖອນ, ຄໍາສັ່ງຈ່າຍທີ່ຄ້າງຈ່າຍ ຈົນຮອດວັນທີ 30 ກັນຍາ ແລະດໍາເນີນການຊໍາລະລາຍຈ່າຍສົກປີ ພາຍໃນເກົ້າສິບວັນ ຈົນຮອດວັນທີ 31 ທັນວາ;
- ລາຍຮັບ, ລາຍຈ່າຍງົບປະມານແຫ່ງລັດສົກປີໃດ ຕ້ອງເປີດບັນຊີຕິດຕາມ ແລະ ສະຫຼຸບສະເພາະສົກປີນັ້ນ.

ມາດຕາ 69. ກໍານົດເວລາລາຍງານສະພາບງົບປະມານ

ການລາຍງານສະພາບງົບປະມານ ໃຫ້ປະຕິບັດ ຕາມກໍານົດເວລາດັ່ງນີ້ :

1. ພາຍໃນຊາວວັນ ນັບແຕ່ມື້ປິດບັນຊີງົບປະມານໃນສົກປີເປັນຕົ້ນໄປ ຄັງເງິນແຫ່ງຊາດ ຕ້ອງສະຫຼຸບສັງລວມລາຍຮັບ ແລະລາຍຈ່າຍ ທີ່ໄດ້ປະຕິບັດຜ່ານມາ, ຍອດເງິນຄ້າງຄັງ, ໜີ້ຕ້ອງຮັບຕາມໃບສັ່ງມອບ, ໜີ້ຕ້ອງສົ່ງຕາມໃບສັ່ງຈ່າຍ ແລ້ວລາຍງານໃຫ້ກະຊວງການເງິນ;
2. ພາຍໃນສິບວັນ ນັບແຕ່ມື້ໄດ້ຮັບລາຍງານຈາກຄັງເງິນແຫ່ງຊາດ ເປັນຕົ້ນໄປ ກະຊວງການເງິນຕ້ອງລາຍງານສະພາບຈັດຕັ້ງປະຕິບັດງົບປະມານເບື້ອງຕົ້ນ ໃຫ້ລັດຖະບານ.

ມາດຕາ 70. ການປິດສະຫຼຸບຂາດຕົວງົບປະມານແຫ່ງລັດ

ການປິດສະຫຼຸບຂາດຕົວງົບປະມານແຫ່ງລັດ ແມ່ນກໍານົດເອົາວັນທີ 31 ທັນວາ. ຄັງເງິນແຫ່ງຊາດປະຈໍາຢູ່ສູນກາງ ແລະທ້ອງຖິ່ນ ຕ້ອງສະຫຼຸບລາຍຮັບ, ລາຍຈ່າຍງົບປະມານຂາດຕົວ ໂດຍປະສານສົມທົບກັບຫົວໜ່ວຍງົບປະມານແຕ່ລະຂັ້ນ ເພື່ອລາຍງານໃຫ້ຂັ້ນເທິງຂອງຕົນ. ຕົວເລກສະຫຼຸບງົບປະມານຂອງຫົວໜ່ວຍງົບປະມານນັ້ນ ຕ້ອງໄດ້ສົມທຽບ ແລະໄດ້ຮັບການຢັ້ງຢືນຈາກຄັງເງິນທີ່ຕົນໃຊ້ບໍລິການ ແລະຮັບປະກັນເງື່ອນໄຂດັ່ງນີ້ :

- ລາຍຮັບທີ່ມອບເກີນຈໍານວນທີ່ຕ້ອງຮັບຕາມລະບຽບກົດໝາຍ ຕ້ອງໄດ້ສົ່ງສ່ວນເກີນນັ້ນ ຄືນໃຫ້ແກ່ຜູ້ມອບໃນສົກປີງົບປະມານ;
- ລາຍຈ່າຍທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍກໍານົດໄວ້ຕ້ອງສົ່ງຄືນເຂົ້າງົບປະມານແຫ່ງລັດໃຫ້ຄົບຖ້ວນ.

ມາດຕາ 71. ການກໍານົດມື້ສະຫຼຸບຂາດຕົວງົບປະມານແຫ່ງລັດ

ການກໍານົດມື້ສະຫຼຸບຂາດຕົວງົບປະມານແຫ່ງລັດ ຕ້ອງປະຕິບັດດັ່ງນີ້ :

1. ຜູ້ສັ່ງການຕ້ອງໄດ້ກວດກາ, ພິຈາລະນາຄວາມຖືກຕ້ອງຂອງບົດສະຫຼຸບລາຍງານງົບປະມານແຫ່ງລັດ ແລະ ສົ່ງໃຫ້ກະຊວງການເງິນ ຢ່າງຊ້າບໍ່ໃຫ້ກາຍວັນທີ 30 ມັງກອນ ;
2. ກະຊວງການເງິນ ຕ້ອງສັງລວມການສະຫຼຸບງົບປະມານແຫ່ງລັດປະຈໍາສົກປີແລ້ວ ສະເໜີໃຫ້ລັດຖະບານພິຈາລະນາຮັບຮອງເອົາ ພາຍຫຼັງທີ່ມີການກວດກາ ແລະຢັ້ງຢືນຂອງອົງການກວດສອບແຫ່ງລັດ ກ່ອນວັນທີ 30 ມີນາ ;

3. ລັດຖະບານ ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ພິຈາລະນາຮ່າງບົດສະຫຼຸບຂາດຕົວການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດງົບປະມານແຫ່ງລັດປະຈຳສົກປີ ແລ້ວສົ່ງຢ່າງເປັນທາງການໃຫ້ສະພາແຫ່ງຊາດ ສິບຫ້າວັນ ກ່ອນວັນເປີດກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ.

ມາດຕາ 72. ການພິຈາລະນາຮັບຮອງເອົາບົດສະຫຼຸບຂາດຕົວງົບປະມານແຫ່ງລັດ

ການພິຈາລະນາຮັບຮອງເອົາບົດສະຫຼຸບຂາດຕົວງົບປະມານແຫ່ງລັດ ຕ້ອງປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້ :

1. ກອງປະຊຸມສະພາແຫ່ງຊາດ ພິຈາລະນາຮັບຮອງເອົາບົດສະຫຼຸບຂາດຕົວການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດງົບປະມານແຫ່ງລັດສົກປີຜ່ານມາ ເປັນແຕ່ລະອົງການຈັດຕັ້ງຂອງລັດ ແລະອົງການຈັດຕັ້ງອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຢູ່ສູນກາງ ແລະທ້ອງຖິ່ນ ;
2. ຜ່ານການຄົ້ນຄວ້າພິຈາລະນາຕົວເລກລາຍຮັບ, ລາຍຈ່າຍ, ແຫຼ່ງດຸນດ່ຽງ ແລະ ບັນຊີໜີ້ສິນຕ່າງໆ ຖ້າເຫັນວ່າການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດບໍ່ຖືກຕາມແຜນງົບປະມານ ທີ່ໄດ້ຮັບຮອງເອົາໃນສົກປີແລ້ວ ສະພາແຫ່ງຊາດມີສິດກວດກາຄືນຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງລັດຖະບານ, ຜູ້ສັ່ງການເອກ, ຜູ້ສັ່ງການ ແລະ ຫົວໜ່ວຍງົບປະມານແຕ່ລະຂັ້ນ.

ພາກທີ VI
ການຄຸ້ມຄອງ ແລະກວດກາ ງົບປະມານແຫ່ງລັດ

ໝວດທີ 1
ການຄຸ້ມຄອງ ງົບປະມານແຫ່ງລັດ

ມາດຕາ 73. ອົງການຄຸ້ມຄອງງົບປະມານແຫ່ງລັດ

ອົງການຄຸ້ມຄອງງົບປະມານແຫ່ງລັດ ປະກອບດ້ວຍ :

1. ກະຊວງການເງິນ ;
2. ພະແນກການເງິນແຂວງ, ນະຄອນ ;
3. ຫ້ອງການການເງິນເມືອງ, ເທດສະບານ ;
4. ບັນດາຫົວໜ່ວຍງົບປະມານແຫ່ງລັດ.

ມາດຕາ 74. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງກະຊວງການເງິນ

ໃນການຄຸ້ມຄອງງົບປະມານແຫ່ງລັດ ກະຊວງການເງິນ ມີສິດ ແລະໜ້າທີ່ຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້ :

1. ສ້າງແຜນຍຸດທະສາດ, ນະໂຍບາຍການເງິນ ໄລຍະກາງ ແລະໄລຍະຍາວຂອງຂະແໜງການການເງິນແຫ່ງລັດ ;

2. ສ້າງຮ່າງກົດໝາຍ, ນິຕິກຳອື່ນໃນຂົງເຂດການເງິນ, ງົບປະມານ ເຊັ່ນ : ກຳນົດໝາຍແບ່ງປັນງົບປະມານ, ກຳນົດໝາຍການໃຊ້ຈ່າຍງົບປະມານແຫ່ງລັດ ເພື່ອສະເໜີລັດຖະບານ ພິຈາລະນາ ;
3. ສ້າງຮ່າງແຜນງົບປະມານແຫ່ງລັດປະຈຳສົກປີ ແລ້ວສະເໜີລັດຖະບານພິຈາລະນາ ;
4. ໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ກົດໝາຍ ແລະນິຕິກຳອື່ນໆ ກ່ຽວກັບວຽກງານການເງິນ-ງົບປະມານແຫ່ງລັດ ຕາມພາລະບົດບາດຂອງຕົນ ;
5. ຊີ້ນຳ, ຕິດຕາມ ແລະກວດກາການຈັດຕັ້ງເກັບລາຍຮັບຕາມຕົວເລກທີ່ສະພາແຫ່ງຊາດ ພິຈາລະນາຮັບຮອງເອົາ ແລະຕາມການມອບໝາຍຂອງລັດຖະບານ ;
6. ຊີ້ນຳ, ຕິດຕາມ, ກວດກາ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດລາຍຈ່າຍໃຫ້ໄປຕາມແຜນການສົກປີ, ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ, ວິໄນການເງິນຢ່າງເຂັ້ມງວດ ;
7. ເປັນເຈົ້າການປະສານສົມທົບກັບບັນດາອົງການຈັດຕັ້ງຂອງລັດ ແລະ ອົງການຈັດຕັ້ງອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການສ້າງບັນດາກຳນົດໝາຍການແບ່ງປັນລາຍຈ່າຍງົບປະມານ, ການແບ່ງປັນລາຍຮັບ ແລະລາຍຈ່າຍ, ສ້າງລະບຽບການບັນຊີ ແລະສາລະບານງົບປະມານ ເພື່ອຄຸ້ມຄອງ, ປິດບັນຊີງົບປະມານ ແລະການເປີດເຜີຍງົບປະມານ ແລ້ວນຳສະເໜີລັດຖະບານ ພິຈາລະນາຕົກລົງ;
8. ສັງລວມແຜນງົບປະມານ, ຕີລາຄາສະພາບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະສ້າງບົດສະຫຼຸບງົບປະມານປະຈຳສົກປີ ;
9. ເປັນເຈົ້າການໃນການພົວພັນ, ຮ່ວມມືກັບອົງການຈັດຕັ້ງການເງິນຕ່າງປະເທດ, ອົງການການເງິນສາກົນ, ອົງການຈັດຕັ້ງອື່ນທີ່ມີສ່ວນພົວພັນກັບວຽກງານການເງິນ, ສ້າງຮ່າງສັນຍາກູ້ຢືມ, ຊ່ວຍເຫຼືອລ້າກັບຕ່າງປະເທດ ແລະບັນດາສະຖາບັນການເງິນສາກົນ ເພື່ອນຳສະເໜີລັດຖະບານ ພິຈາລະນາ ;
10. ຄຸ້ມຄອງເງິນກູ້ຢືມ, ເງິນຊ່ວຍເຫຼືອລ້າ ແລະ ປະຕິບັດການຊຳລະໜີ້ສິນຂອງລັດຖະບານຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນສັນຍາ ;
11. ຮັບຜິດຊອບຕໍ່ລັດຖະບານ ໃນການຄຸ້ມຄອງ, ກວດກາການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດງົບປະມານແຫ່ງລັດໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ, ກວດກາບັນດາຫົວໜ່ວຍວິສາຫະກິດ, ທຸລະກິດທັງພາກລັດ ແລະພາກເອກະຊົນ, ຫົວໜ່ວຍງົບປະມານ, ກອງທຶນຂອງລັດ, ອົງການບໍລິຫານວິຊາການແຕ່ລະຂັ້ນ ໃນການປະຕິບັດພັນທະເຂົ້າງົບປະມານ ;
12. ຄຸ້ມຄອງຄັງງົບປະມານ, ຄັງສະສົມການເງິນແຫ່ງຊາດ, ກອງທຶນຂອງລັດ, ຊັບສິນ, ໜີ້ສິນ ແລະ ວັດຖຸມີຄ່າຂອງລັດ ;
13. ຊີ້ນຳວຽກງານວິຊາສະເພາະ, ຄຸ້ມຄອງ ແລະ ສ້າງບຸກຄະລາກອນ, ແຕ່ງຕັ້ງ, ຍົກຍ້າຍ, ປົດຕຳແໜ່ງ, ປະຕິບັດນະໂຍບາຍ ຫຼື ວິໄນຕໍ່ພະນັກງານທີ່ຂຶ້ນກັບຕົນ; ສະໜອງງົບປະມານ

ແລະປະກອບພາຫະນະ, ອຸປະກອນເຕັກນິກ ຮັບໃຊ້ກິຈັກພາສີ, ສ່ວຍສາອາກອນ, ຄັງເງິນແຫ່ງຊາດ ລວມສູນຕາມສາຍຕັ້ງ .

ມາດຕາ 75. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງພະແນກການເງິນແຂວງ, ນະຄອນ

ໃນການຄຸ້ມຄອງແຜນງົບປະມານແຫ່ງລັດ ພະແນກການເງິນ ແຂວງ, ນະຄອນ ມີສິດ ແລະໜ້າທີ່ຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

1. ຄົ້ນຄວ້າ ແລະປະກອບຄຳເຫັນໃສ່ບັນດາຮ່າງກົດໝາຍ, ນິຕິກຳອື່ນໆໃນຂົງເຂດການເງິນ-ງົບປະມານແຫ່ງລັດ ;
2. ເປັນເຈົ້າການສ້າງ, ສັງລວມ, ຈັດແບ່ງແຜນງົບປະມານ, ແນະນຳການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ສະຫຼຸບງົບປະມານ ທີ່ຂຶ້ນກັບຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ເພື່ອລາຍງານໃຫ້ກະຊວງການເງິນ ຕາມກຳນົດເວລາ ;
3. ຮັບຜິດຊອບຕໍ່ອົງການປົກຄອງແຂວງ, ນະຄອນ ແລະ ກະຊວງການເງິນ ໃນການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດເກັບລາຍຮັບໃຫ້ໄດ້ຄົບຖ້ວນ, ຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບກົດໝາຍ ແລະ ປະຕິບັດລາຍຈ່າຍຕາມແຜນງົບປະມານປະຈຳສົກປີ ;
4. ຊີ້ນຳ, ຄຸ້ມຄອງ, ຕິດຕາມ ແລະ ກວດກາການປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງພະນັກງານການເງິນທີ່ຂຶ້ນກັບຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ;
5. ໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນະໂຍບາຍ, ລະບຽບກົດໝາຍ ແລະ ນິຕິກຳອື່ນໆ ທີ່ພົວພັນກັບວຽກງານການເງິນ ແລະງົບປະມານ ;
6. ສະເໜີເຈົ້າແຂວງ, ເຈົ້າຄອງນະຄອນ ເພື່ອນຳສະເໜີຕໍ່ລັດຖະມົນຕີວ່າການກະຊວງການເງິນພິຈາລະນາຍ້ອງຍໍຜູ້ມີຜົນງານ ແລະ ປະຕິບັດວິໄນຕໍ່ຜູ້ລະເມີດລະບຽບກົດໝາຍ ;
7. ສະເໜີເຈົ້າແຂວງ, ເຈົ້າຄອງນະຄອນ ເພື່ອນຳສະເໜີຕໍ່ລັດຖະມົນຕີວ່າການກະຊວງການເງິນ ພິຈາລະນາກ່ຽວກັບການແຕ່ງຕັ້ງ, ຍົກຍ້າຍ, ປົດຕຳແໜ່ງພະນັກງານການເງິນ ທີ່ຂຶ້ນກັບຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ.

ມາດຕາ 76. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງຫ້ອງການການເງິນເມືອງ, ເທດສະບານ

ໃນການຄຸ້ມຄອງແຜນງົບປະມານແຫ່ງລັດ ຫ້ອງການການເງິນເມືອງ, ເທດສະບານ ມີສິດ ແລະໜ້າທີ່ຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້ :

1. ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ປະກອບຄຳເຫັນໃສ່ບັນດາຮ່າງກົດໝາຍ, ນິຕິກຳອື່ນໆໃນຂົງເຂດການເງິນ-ງົບປະມານແຫ່ງລັດ ;
2. ເປັນເຈົ້າການສ້າງ, ສັງລວມ, ຈັດແບ່ງແຜນງົບປະມານ, ແນະນຳການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ສະຫຼຸບງົບປະມານ ທີ່ຂຶ້ນກັບຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ເພື່ອລາຍງານໃຫ້ພະແນກການເງິນແຂວງ, ນະຄອນ ຕາມກຳນົດເວລາ ;

3. ຮັບຜິດຊອບຕໍ່ອົງການປົກຄອງເມືອງ, ເທດສະບານ ແລະ ພະແນກການເງິນແຂວງ, ນະຄອນ ໃນການຄຸ້ມຄອງ ແລະກວດກາການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດເກັບລາຍຮັບໃຫ້ໄດ້ຄົບຖ້ວນ, ຖືກຕ້ອງ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ ແລະ ປະຕິບັດລາຍຈ່າຍຕາມແຜນງົບປະມານປະຈຳສົກປີ ;
4. ໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ນະໂຍບາຍ, ລະບຽບກົດໝາຍ ແລະນິຕິກຳອື່ນໆ ທີ່ພົວພັນກັບວຽກງານການເງິນ ແລະງົບປະມານໃນຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;
5. ຊີ້ນຳ, ຄຸ້ມຄອງ, ຕິດຕາມ ແລະກວດກາການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງພະນັກງານການເງິນ ທີ່ຂຶ້ນກັບຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ.

ມາດຕາ 77. ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງຫົວໜ່ວຍງົບປະມານ

ໃນການຄຸ້ມຄອງແຜນງົບປະມານແຫ່ງລັດ ຫົວໜ່ວຍງົບປະມານ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້ :

1. ສ້າງຮ່າງແຜນການງົບປະມານ ແລະຈັດແບ່ງແຜນລາຍຮັບ-ລາຍຈ່າຍງົບປະມານປະຈຳສົກປີ ພ້ອມທັງມອບຕົວເລກແຜນການດັ່ງກ່າວ ໃຫ້ກົມກອງ ແລະຫົວໜ່ວຍງົບປະມານ ທີ່ຂຶ້ນກັບຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;
2. ໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ລະບຽບກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບການເງິນ-ງົບປະມານ, ແນະນຳການຄຸ້ມຄອງການເງິນ, ການຖືບັນຊີ, ການຈົດກ່າຍ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບການບັນຊີ ;
3. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນງົບປະມານລາຍຮັບ ແລະລາຍຈ່າຍທີ່ໄດ້ຮັບມອບໝາຍ, ເກັບລາຍຮັບໃຫ້ຄົບຖ້ວນ, ທັນກຳນົດເວລາ, ໄລ່ລຽງລາຍຈ່າຍໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນ, ນຳໃຊ້ໃຫ້ຖືກເປົ້າໝາຍ, ປະຢັດມັດທະຍັດ ແລະຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບກົດໝາຍ;
4. ປະຕິບັດລະບຽບກົດໝາຍໃຫ້ຖືກຕ້ອງ, ເຂັ້ມງວດ ແລະຕາມແຜນງົບປະມານແຫ່ງລັດປະຈຳສົກປີ ໃນການຈັດຊື້ສິນຄ້າ, ການຈັດຈ້າງ ແລະການບໍລິການ ດ້ວຍການນຳໃຊ້ງົບປະມານແຫ່ງລັດ;
5. ຖືບັນຊີ ແລະ ຈົດກ່າຍໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບກົດໝາຍການບັນຊີ, ຕາມສາລະບານງົບປະມານ ;
6. ປະສານສົມທົບກັບຄັງເງິນແຫ່ງຊາດ ສົມທຽບຕົວເລກການປະຕິບັດລາຍຮັບ ແລະລາຍຈ່າຍງົບປະມານ ແລະ ສະຫຼຸບລາຍງານການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດງົບປະມານ ໃຫ້ຄົບຖ້ວນ, ຖືກຕ້ອງ ແລະ ທັນກຳນົດເວລາ.

ໝວດທີ 2
ການກວດກາ ງົບປະມານແຫ່ງລັດ

ມາດຕາ 78. ຄວາມສຳຄັນຂອງການກວດກາງົບປະມານແຫ່ງລັດ

ການກວດກາງົບປະມານແຫ່ງລັດມີຄວາມສຳຄັນ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ການຄຸ້ມຄອງງົບປະມານແຫ່ງລັດຖືກຕ້ອງ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ, ມີຄວາມໂປ່ງໃສ ທັງຮັບປະກັນໃຫ້ມີການປະຢັດ ແລະມີປະສິດທິຜົນ.

ມາດຕາ 79. ຫຼັກການໃນການກວດກາງົບປະມານແຫ່ງລັດ

ໃນການກວດກາການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດງົບປະມານແຫ່ງລັດ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຫຼັກການ ດັ່ງນີ້:

1. ຫຼັກການຮອບດ້ານ, ຄົບຖ້ວນ, ພາວະວິໄສ, ຍຸຕິທຳ, ເປີດເຜີຍ, ໂປ່ງໃສ ແລະເອກະພາບ ;
2. ບຸກຄົນ ແລະນິຕິບຸກຄົນ ທີ່ຖືກກວດກາ ຕ້ອງໃຫ້ການຮ່ວມມື, ສະໜອງຂໍ້ມູນ ແລະເອກະສານຕ່າງໆ ທີ່ຈຳເປັນໃຫ້ອົງການກວດກາ.

ມາດຕາ 80. ອົງການກວດກາງົບປະມານແຫ່ງລັດ

ອົງການກວດກາງົບປະມານແຫ່ງລັດປະກອບດ້ວຍ: ອົງການກວດກາພາຍໃນ ແລະອົງການກວດກາພາຍນອກ.

1. ອົງການກວດກາພາຍໃນ ແມ່ນອົງການດຽວກັນກັບອົງການຄຸ້ມຄອງງົບປະມານແຫ່ງລັດ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 73 ຂອງກົດໝາຍສະບັບນີ້ ແລະອົງການກວດກາຂອງຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
2. ອົງການກວດກາພາຍນອກ ມີຄື :
   - ສະພາແຫ່ງຊາດ;
   - ລັດຖະບານ;
   - ຄະນະກຳມະການກວດກາ;
   - ອົງການກວດສອບແຫ່ງລັດ ;
   - ຄະນະກວດກາສະເພາະກິດ.

ມາດຕາ 81. ສິດ ແລະໜ້າທີ່ ຂອງອົງການກວດກາພາຍໃນ

ອົງການກວດກາພາຍໃນ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ກວດກາການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດລະບຽບກົດໝາຍ, ການປະຕິບັດໜ້າທີ່ ແລະຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງເຈົ້າໜ້າທີ່ການເງິນແຕ່ລະຂັ້ນທີ່ຕົນຮັບຜິດຊອບ ເປັນຕົ້ນແມ່ນການສ້າງແຜນງົບປະມານ, ການເກັບລາຍຮັບ, ການປະຕິບັດລາຍຈ່າຍ, ການນຳໃຊ້ຊັບສິນຂອງລັດ, ການຈັດຊື້, ການຈັດຈ້າງ ແລະການບໍລິການທີ່ນຳໃຊ້ງົບປະມານແຫ່ງລັດ.

ລັດຖະບານ ເປັນຜູ້ກຳນົດລະບຽບການລະອຽດກ່ຽວກັບສິດ ແລະໜ້າທີ່ ຂອງອົງການກວດກາພາຍໃນຕໍ່ຂະແໜງການການເງິນ.

ມາດຕາ 82. ສິດ ແລະໜ້າທີ່ ຂອງອົງການກວດກາພາຍນອກ

ອົງການກວດກາພາຍນອກ ມີສິດ ແລະໜ້າທີ່ ກວດກາການປະຕິບັດໜ້າທີ່ ຂອງພະນັກງານການເງິນຂັ້ນຕ່າງໆ ລວມທັງກວດກາການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍງົບປະມານຂອງອົງການຈັດຕັ້ງຂອງລັດ ແລະອົງການຈັດຕັ້ງອື່ນ ຢູ່ສູນກາງ ແລະທ້ອງຖິ່ນ ທີ່ນຳໃຊ້ງົບປະມານແຫ່ງລັດ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ວຽກງານການເງິນມີປະສິດທິພາບ, ມີຄວາມ ໂປ່ງໃສ ແລະຍຸຕິທຳ.

ມາດຕາ 83. ເນື້ອໃນ ແລະ ເປົ້າໝາຍກວດກາງົບປະມານແຫ່ງລັດ

ການກວດກາງົບປະມານແຫ່ງລັດ ມີເນື້ອໃນ ແລະ ເປົ້າໝາຍ ດັ່ງນີ້ :

1. ກວດກາການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດລະບຽບກົດໝາຍ ແລະນິຕິກຳອື່ນ ກ່ຽວກັບການເງິນ-ງົບປະມານ, ກວດກາການເກັບລາຍຮັບ, ການປະຕິບັດລາຍຈ່າຍ ຕາມແຜນງົບປະມານແຫ່ງລັດ;
2. ກວດກາການປະຕິບັດສິດ ແລະຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຜູ້ສັ່ງການເອກ, ຜູ້ສັ່ງການ, ຄັງເງິນແຫ່ງຊາດ, ຫົວໜ່ວຍງົບປະມານຂັ້ນຕ່າງໆ ແລະຂະແໜງການຄຸ້ມຄອງງົບປະມານ ກ່ຽວກັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດງົບປະມານແຫ່ງລັດ;
3. ກວດກາຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງອົງການຈັດຕັ້ງເກັບລາຍຮັບ ແລະ ອົງການຄຸ້ມຄອງງົບປະມານແຫ່ງລັດ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.

ການກວດກາລາຍຈ່າຍງົບປະມານ ໃຫ້ປະຕິບັດ ສາມຂັ້ນຕອນດັ່ງນີ້ : ການກວດກາກ່ອນຈ່າຍ, ການກວດກາຢູ່ໃນໄລຍະຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະ ການກວດກາຫຼັງຈ່າຍ.

ມາດຕາ 84. ຮູບການກວດກາ

ການກວດກາງົບປະມານແຫ່ງລັດ ປະກອບດ້ວຍສາມຮູບການຄື :

- ການກວດກາຕາມລະບົບປົກກະຕິ;
- ການກວດກາໂດຍແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ລ່ວງໜ້າ;
- ການກວດກາແບບກະທັນຫັນ.

ການກວດກາຕາມລະບົບປົກກະຕິ ແມ່ນການກວດກາທີ່ດຳເນີນໄປຕາມແຜນການຢ່າງເປັນປະຈຳ ແລະມີກຳນົດເວລາອັນແນ່ນອນ ;

ການກວດກາໂດຍແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ລ່ວງໜ້າ ແມ່ນການກວດການອກແຜນການ ເມື່ອເຫັນວ່າມີຄວາມຈຳເປັນ ຊຶ່ງຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ຖືກກວດກາຊາບລ່ວງໜ້າ ;

ການກວດກາແບບກະທັນຫັນ ແມ່ນການກວດກາໂດຍຮີບດ່ວນ ຊຶ່ງບໍ່ໄດ້ແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ຖືກກວດກາຊາບລ່ວງໜ້າ.

ໃນການດຳເນີນການກວດການັ້ນ ອົງການກວດກາຕ້ອງປະຕິບັດໃຫ້ຖືກຕ້ອງ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ພາກທີ VII
ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ ແລະມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ມາດຕາ 85. ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ

ອົງການຈັດຕັ້ງເກັບລາຍຮັບ, ຫົວໜ່ວຍງົບປະມານ ແລະພະນັກງານ ທີ່ໄດ້ຮັບຜິດຊອບຄຸ້ມຄອງການເກັບລາຍຮັບຢ່າງຖືກຕ້ອງ, ຄົບຖ້ວນ, ທັນກຳນົດເວລາ, ໄດ້ຕາມແຜນການ ຫຼື ລື່ນແຜນການ, ຄຸ້ມຄອງລາຍ

ຈ່າຍຢ່າງເປີດເຜີຍ , ໂປ່ງໃສ, ປະຢັດ ແລະມີປະສິດທິຜົນ ຈະໄດ້ຮັບການຍ້ອງຍໍ ຫຼື ນະໂຍບາຍອື່ນໆ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.

ບຸກຄົນ ຫຼື ນິຕິບຸກຄົນທີ່ໄດ້ມອບພັນທະເຂົ້າງົບປະມານແຫ່ງລັດຢ່າງຖືກຕ້ອງ, ຄົບຖ້ວນ, ທັນກຳນົດເວລາ, ໃຫ້ການຮ່ວມມື, ສະໜອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບການລະເມີດລະບຽບກົດໝາຍ ຊຶ່ງເຮັດໃຫ້ເຈົ້າໜ້າທີ່ ສາມາດເກັບລາຍຮັບໄດ້ເພີ່ມ ຈະໄດ້ຮັບການຍ້ອງຍໍ ຫຼື ນະໂຍບາຍອື່ນໆ ຢ່າງເໝາະສົມ.

ມາດຕາ 86. ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ໄດ້ລະເມີດກົດໝາຍສະບັບນີ້ ຈະຖືກປະຕິບັດມາດຕະການຕ່າງໆ ແລ້ວແຕ່ກໍລະນີເບົາ ຫຼື ໜັກ ເຊັ່ນ : ມາດຕະການສຶກສາອົບຮົມ, ປັບໃໝ, ໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍ ແລະດຳເນີນຄະດີທາງອາຍາ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 87. ມາດຕະການສຶກສາອົບຮົມ

ບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ຊຶ່ງມີການກະທຳທີ່ບໍ່ເປັນອັນຕະລາຍ ຫຼື ບໍ່ສ້າງຄວາມເສຍຫາຍຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ ຈະຖືກສຶກສາອົບຮົມໃນກໍລະນີດັ່ງນີ້ :

1. ການສ້າງແຜນ, ການສະຫລຸບງົບປະມານປະຈຳປີບໍ່ຊັດເຈນ ແລະບໍ່ທັນກຳນົດເວລາ;
2. ການສົມທົບກັບບຸກຄົນ, ນັກທຸລະກິດ ເພື່ອໃຫ້ແກ່ຍາວເວລາມອບ ຫຼື ບໍ່ໃຫ້ມອບພັນທະເຂົ້າງົບປະມານ;
3. ການອອກຄຳສັ່ງຈ່າຍບໍ່ຖືກເປົ້າໝາຍ, ບໍ່ຖືກເນື້ອໃນລາຍຈ່າຍທີ່ກຳນົດໃນແຜນການສົກປີ, ຈ່າຍບໍ່ຖືກຮ່ວງ ຕາມສາລະບານງົບປະມານ, ຄິດໄລ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມກຳນົດໝາຍໃຊ້ຈ່າຍ ໂດຍບໍ່ເຈດຕະນາ;
4. ການບໍ່ແຈ້ງຖານະການເງິນ ທີ່ຂຶ້ນກັບການຄຸ້ມຄອງຂອງຕົນຢ່າງເປີດເຜີຍ, ໂປ່ງໃສ, ການສ້າງແຜນ, ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ແລະສະຫຼຸບງົບປະມານບໍ່ທັນກຳນົດເວລາ ;
5. ການຕອບຄຳສະເໜີ, ການອະນຸມັດ, ການສັ່ງຈ່າຍເງິນ ໂດຍແກ່ຍາວເວລາ ແລະຮຽກຮ້ອງຄ່າຕອບແທນ;
6. ການເບີກຈ່າຍງົບປະມານບໍ່ມີຄວາມຍຸຕິທຳເຊັ່ນ: ຜູ້ມາກ່ອນໄດ້ຕາມຫຼັງ, ຜູ້ມາຕາມຫຼັງ ພັດໄດ້ກ່ອນ, ຜູ້ມີຄວາມຈຳເປັນຕ້ອງແກ້ ພັດບໍ່ແກ້, ການເຮັດເອກະສານຕົກເຮ່ຍເສຍຫາຍ ໂດຍບໍ່ເຈດຕະນາ;
7. ການສ້າງຄວາມຫຍຸ້ງຍາກ ແລະການສະແດງທ່າທີ່ບໍ່ເໝາະສົມຕໍ່ຜູ້ມາໃຊ້ບໍລິການເຊັ່ນ: ບໍ່ແນະນຳ, ບໍ່ອະທິບາຍ, ໃຊ້ວາຈາ ທ່າທີບໍ່ສຸພາບ;
8. ການປະຕິບັດວິໃນຕໍ່ພະນັກງານບໍ່ເປັນທຳ ຫຼື ບໍ່ເຂັ້ມງວດ.

ມາດຕາ 88. ມາດຕະການປັບໃໝ

ບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ຈະຖືກປັບໃໝ ຫາກມີການກະທຳໃນກໍລະນີດັ່ງນີ້:

1. ການສືບຕໍ່ລະເມີດການກະທຳທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 87 ເທິງນີ້ ;
2. ການບໍ່ແຈ້ງຂໍ້ມູນຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດ, ເກັບພັນທະບໍ່ຍຸຕິທຳ, ບໍ່ເປີດເຜີຍຂໍ້ມູນເກັບພັນທະ, ບໍ່ແກ້ໄຂການສະເໜີຂອງຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດ;
3. ການເກັບລາຍຮັບຈາກຫົວໜ່ວຍທຸລະກິດ ບໍ່ຄົບຖ້ວນ, ບໍ່ຖືກຕ້ອງ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ ເຮັດໃຫ້ພັນທະຕ້ອງມອບເຂົ້າງົບປະມານນັ້ນຫຼຸດລົງ ;
4. ການບໍ່ປະຕິບັດຕາມມາດຕະຖານ ຫຼື ເງື່ອນໄຂທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບກົດໝາຍເຊັ່ນ: ບໍ່ຖືບັນຊີ, ບໍ່ນຳໃຊ້ໃບເກັບເງິນ, ບໍ່ແຕ່ງຕັ້ງຫົວໜ້າການເງິນ, ບໍ່ແຕ່ງຕັ້ງນາຍຄັງເງິນສົດ, ບໍ່ປະກອບອຸປະກອນຮັບໃຊ້ຕາມມາດຕະຖານທຸລະກິດ, ບໍ່ແຈ້ງສະພາບການດຳເນີນທຸລະກິດ, ບໍ່ລາຍງານ ຖານະການເງິນປະຈຳເດືອນ, ງວດ ແລະ ປີ ໃຫ້ກະຊວງການເງິນ ຫຼື ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ສຳລັບອັດຕາການປັບໃໝ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການສະເພາະ.

ມາດຕາ 89. ມາດຕະການທາງອາຍາ

ບຸກຄົນໃດທີ່ໄດ້ກະທຳຜິດ ກ່ຽວກັບການເງິນ-ງົບປະມານ ຊຶ່ງກໍ່ຄວາມເສຍຫາຍຢ່າງຫຼວງຫຼາຍ ຈະຖືກລົງໂທດທາງອາຍາ ຕາມກໍລະນີເບົາ ຫຼື ໜັກ ພ້ອມທັງໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍຕາມກົດໝາຍ.

ພາກທີ VIII
ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ

ມາດຕາ 90. ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ລັດຖະບານແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ເປັນຜູ້ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດກົດໝາຍສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 91. ຜົນສັກສິດ

ກົດໝາຍສະບັບນີ້ປ່ຽນແທນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍງົບປະມານແຫ່ງລັດ ສະບັບເລກທີ 05/1994/ສພຊ ລົງວັນທີ 18 ກໍລະກົດ 1994 ແລະ ມີຜົນສັກສິດພາຍຫຼັງ ສອງຮ້ອຍເຈັດສິບວັນ ນັບແຕ່ວັນປະທານປະເທດແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ໄດ້ອອກລັດຖະດຳລັດປະກາດໃຊ້ເປັນຕົ້ນໄປ.

ຂໍ້ກຳນົດ, ບົດບັນຍັດໃດທີ່ຂັດກັບກົດໝາຍສະບັບນີ້ ລ້ວນແຕ່ຖືກຍົກເລີກ.

ປະທານສະພາແຫ່ງຊາດ